

Đa-ni-ên

Mục-đích: Để kể lại những chi tiết lịch sử về những người Giu-đa trung-tín đã sống lưu-đày và để bày tỏ Đức Chúa TRỜI đang chỉ-đạo trời đất, hướng-dẫn các lực-lượng thiên-nhiên, kiểm soát vận-mệnh các quốc-gia, và chăm-sóc dân của Ngài như thế nào. Sách Đa-ni-ên cũng bày tỏ những lời tiên tri từ Đức Chúa Trời về sự giáng sinh và sự chết của Đấng Mê-xi-a và những biến cố trong thời sau rốt.

Người viết: Đa-ni-ên

Viết cho: Những người bị lưu-đày tại Ba-by-lôn và dân của Đức Chúa TRỜI ở khắp nơi

Ngày viết: Khoảng 535 TC (Trước Christ giáng-sinh) để ghi lại các biến-cố xảy ra từ 605-535 TC.

Bối-cảnh: Đa-ni-ên đã bị Nê-bu-cát-nét-sa bắt đi lưu-đày tại Ba-by-lôn năm 605 TC. Ở đó người phục-vụ chính-phủ tại Ba-by-lôn trong khoảng 60 năm dưới các triều-đại của Nê-bu-cát-nét-sa, Bê-n-xát-sa, Đa-ri-út, và Si-ru.

Câu gốc: “Chính Ngài tiết-lộ các việc sâu-sắc và giấu kín; Ngài biết điều ở trong tối-tâm, và sự sáng ở với Ngài.” (2.22)

Nhân-vật chính: Đa-ni-ên, Nê-bu-cát-nét-sa, Sa-đơ-rắc, Mê-sác, A-bết-Nê-gô, Bê-n-xát-sa, Đa-ri-út.

Chỗ chính: Dinh của Nê-bu-cát-nét-sa, lò lửa nóng bức, dạ-yến của Bê-n-xát-sa, hầm su-từ.

Đặc-tính: Các sự hiện-thấy tiên-tri các biến cố lớn và bi-thảm như sách Khải-huyền (chương 8-12) cho chúng ta cái nhìn thoáng qua chương-trình của Đức Chúa TRỜI dành cho các thế-hệ, gồm cả sự tiên-tri trực-tiếp về Đấng Chụ-xức-dầu.

Ý chính: Thâm-họa luôn xảy ra cho cá-nhân, cho quốc-gia và gia-đình khiến nhiều người hỏi: “Ông Trời ở đâu?” khi con người bị vây bọc bởi sự khổ-đau và thất-vọng.

Hai-mươi tám thế-kỷ trước đây, Đa-ni-ên cũng đã thất-vọng. Người và hằng ngàn đồng-hương của người đã bị trục-xuất đến xứ lạ sau khi Giu-đa bị xâm-chiếm. Đa-ni-ên đã phải đương đầu với nhà chuyên-chế tự tôn tự đại và bị bao quanh bởi những kẻ thờ hình-tượng. Thay vì hòa theo hay đầu-hàng, người trai trẻ tuổi này đã giữ vững đức-tin của người nơi Đức Chúa TRỜI. Đa-ni-ên đã biết rằng dầu trong bất cứ hoàn-cảnh nào, Đức Chúa TRỜI vẫn có toàn-quyền và đang thực-hiện chương-trình của Ngài cho các quốc-gia và các cá-nhân. Sách Đa-ni-ên tập-trung xung-quanh lẽ-thật ấy: Sự tể-trị của Đức Chúa TRỜI.

Sau đoạn ngắn diễn-tà về việc Nê-bu-cát-nét-sa bao vây và đánh bại Giê-ru-sa-lem, sách nhanh chóng chuyển qua Đa-ni-ên và ba bạn của người, Ha-na-nia, Mi-sa-ên, và A-xa-ria (Sạt-tơ-rất-khơ, Mê-sết-khơ, và A-bết-Nê-gô). Những người này giữ các địa-vị quan-trọng trong chính-phủ Ba-by-lôn. Đa-ni-ên đã giữ một địa-vị quan-trọng như thế vì người có khả-năng giải-thích các giấc chiêm-bao của nhà vua, nói về chương-trình sắp làm của Đức Chúa TRỜI (chương 2 và 4). Xen vào giữa các giấc chiêm-bao đó là câu chuyện hấp-dẫn của ba người bạn của Đa-ni-ên và lò lửa (chương 3). Vì họ đã không chịu lay một cái tượng bằng vàng, họ bị án chết trong lửa. Nhưng Đức

Chúa TRỜI đã can-thiệp và cứu mạng họ.

Chương 5 nói về việc Bê-n-xát-sa, là người cai-trị Ba-by-lôn sau Nê-bu-cát-nét-sa, đổi diện với một thông-điệp của Đức Chúa TRỜI được viết trên tường. Đa-ni-ên, được mời đến để giải-thích thông-điệp đó, đã tiên-đoán sự sụp-đổ của Ba-by-lôn vào tay các dân Mê-đi và Phe-rơ-sơ. Lời tiên-đoán này thành sự thật ngay vào đêm ấy, và Đa-ri-út người Mê-đi chiếm vương-quốc Ba-by-lôn.

Đa-ni-ên trở thành một cố-vấn được tin-cậy nhất của Đa-ri-út. Địa-vị đầy đặc-quyền của ông bị các nhà hành-chánh khác ghen-ty; họ âm-mưu giết ông bằng cách thuyết-phục nhà vua ra luật cấm cầu-nguyện. Mặc dầu có luật đó, Đa-ni-ên vẫn tiếp-tục cầu-nguyện cùng Chúa toàn-quyền của mình. Hậu-quả là ông bị kết-án chết trong hầm su-từ đang đói. Một lần nữa, Đức Chúa TRỜI can-thiệp và cứu ông bằng cách khoá mồm những con su-từ (chương 6).

Sách kết-luận bằng một loạt những sự hiện-thấy trong triều-đại của Bê-n-xát-sa (chương 7, 8), Đa-ri-út (chương 9), và Si-ru (chương 10-12). Trong chương 9, Đa-ni-ên tiên tri sự giáng sinh và sự chết của Đấng Mê-xi-a. Trong chương 12, người tiên tri những biến cố của thời sau rốt, và sự phục sinh của các thánh đồ Cựu Ước và sự đoán phạt đời đời của những kẻ chẳng tin. Những sự hiện-thấy này phát lên một cách xúc-động và gây ấn-tượng các chương-trình tương-lai của Đức Chúa TRỜI, bắt đầu với Ba-by-lôn rồi tiếp-tục cho đến sự cuối-cùng của thế-hệ này. Chúng cho thấy trước sự cứu-chuộc của Đức Chúa TRỜI và được gọi là chìa khóa cho mọi tiên-tri trong Thánh Kinh.

Đức Chúa TRỜI có toàn-quyền. Ngài đã nắm quyền tại Ba-by-lôn; Ngài đã di-động trong lịch-sử, kiểm-soát sinh-mạng của mọi người. Ngày nay Ngài vẫn hằng ngự-trị! Dầu những biến cố trên thế giới có vẻ như ngẫu nhiên, chúng ta vẫn tin chắc rằng Đức Chúa TRỜI đang kiểm-soát mọi thứ.

Trong khi đọc sách Đa-ni-ên, xin quý vị tin Đức Chúa TRỜI hành-động và xin quý vị tìm an-ninh trong sự tể-trị của Ngài.

A. CUỘC ĐỜI CỦA ĐA-NI-ÊN (1.1-6.28)

Việc lựa-chọn những người trai trẻ (1.1-1.7)

1¹Trong năm thứ ba của triều-đại Giê-hô-gia-kim vua Giu-đa, Nê-bu-cát-nét-sa vua Ba-by-lôn đến Giê-ru-salem và bao-vây nó. ²Và Chúa phó Giê-hô-gia-kim vua Giu-đa vào trong tay hắn, cùng với một số binh chậu trong đền của Đức Chúa TRỜI; và hắn đem chúng đến xứ Si-nê-a, đến đền của thần hắn, và hắn đem các binh chậu ấy vào trong kho bạc của thần hắn. ³Đoạn nhà vua ra lệnh cho Át-bê-na, là hoạn-quan trưởng của hắn đem một số con trai Y-sơ-ra-ên vào, gồm một số người trong hoàng-gia và một số người thuộc tầng lớp quý-tộc, ⁴các thanh-niên không có tỳ vết nào cả, mặt-mày xinh-xắn, tỏ vẻ thông-minh trong mọi *khía cạnh* khôn-ngoan, được phú cho sự hiểu-biết, có kiến-thức sáng-suốt, và là những kẻ có khả-năng đứng hầu trong cung vua; và *vua ra lệnh cho hắn* dạy họ văn-chương và ngôn-ngữ của dân Canh-đê. ⁵Và nhà vua chỉ-định cho họ phần ăn mỗi ngày từ thức-ăn chọn-lọc của vua và từ rượu mà vua uống, và cũng *chỉ-định* họ phải được giáo-dục trong 3 năm, vào cuối 3 năm ấy họ phải đứng hầu nhà vua. ⁶Bây giờ ở giữa vòng những con trai Giu-đa có Ha-na-nia, Mi-sa-ên, và A-xa-ria. ⁷Rồi hoạn-quan trưởng đặt tên *mới* cho họ; cho Đa-ni-ên hắn gọi là Bê-nê-tơ-xát-sa, cho Ha-na-nia là Sa-đơ-rắc, cho Mi-sa-ên là Mê-sác, cho A-xa-ria là A-bết-Nê-gô.

Quyết-tâm của Đa-ni-ên (1.8-1.21)

8Nhưng Đa-ni-ên đã quyết trong lòng của mình rằng mình sẽ không tự làm ô-uế với thức-ăn chọn-lọc của nhà vua hay với rượu nho mà nhà vua uống; vì vậy người xin hoạn-quan trưởng *cho* mình được không làm mình ô-uế. ⁹Bây giờ Đức Chúa TRỜI ban cho Đa-ni-ên ân-huệ và thương-xót trong cái nhìn của hoạn-quan trưởng, ¹⁰và hoạn-quan trưởng nói với Đa-ni-ên: “Ta sợ chúa ta nhà vua đã chỉ-định đồ ăn cho các ngươi và đồ uống cho các ngươi; vì tại sao *ngài* sẽ phải nhìn mặt các ngươi hốc-hác hơn các thanh-niên cùng tuổi với các ngươi? Rồi các ngươi sẽ làm cho cái đầu ta có lỗi với nhà vua.” ¹¹Nhưng Đa-ni-ên nói với ông giám-thị mà hoạn-quan trưởng đã chỉ-định trên Đa-ni-ên, Ha-na-nia, Mi-sa-ên, và A-xa-ria: ¹²“Xin vui lòng thử các tôi-tớ của ông trong 10 ngày, và xin cho chúng tôi một ít rau-cải để ăn và nước để uống. ¹³Đoạn xin xem xét diện-mạo của chúng tôi trong sự hiện-diện của ông, và diện-mạo của những thanh-niên ăn thức-ăn chọn-lọc của nhà vua; rồi xin xử lý các tôi-tớ này của ông theo điều ông thấy.”

14Thế là hắn nghe theo họ về vấn-đề này và thử họ trong 10 ngày. ¹⁵Và vào cuối 10 ngày, diện-mạo họ dường như tốt hơn và họ mập mạp hơn tất cả các thanh-niên đã ăn thức-ăn chọn-lọc của nhà vua. ¹⁶Vì vậy giám-thị ấy tiếp-tục lấy đi thức-ăn chọn-lọc của họ và rượu nho họ phải uống, và cứ cho họ rau-cải.

17Về phần 4 thanh-nam này, Đức Chúa TRỜI ban cho họ kiến-thức và thông-minh trong mọi *lĩnh vực* văn-chương và sự khôn-ngoan; thậm-chí Đa-ni-ên hiểu-biết tất cả *những sự* hiện-thấy và chiêm-bao. ¹⁸Đoạn khi những ngày mà nhà vua đã truyền đem họ vào đã hết, hoạn-quan trưởng đem họ đến trước mặt Nê-bu-cát-nét-sa. ¹⁹Và nhà vua nói chuyện với họ, và người ta thấy mọi người không

có ai giống như Đa-ni-ên, Ha-na-nia, Mi-sa-ên, và A-xa-ria; vì vậy họ đứng trước mặt nhà vua. ²⁰Và về mọi vấn-đề liên quan đến khôn-ngoan và hiểu-biết mà nhà vua hỏi ý-kiến họ, nhà vua thấy họ giỏi hơn 10 lần tất cả các ảo-thuật-gia và các chiêm-tinh-gia ở khắp vương-quốc của mình. ²¹Và Đa-ni-ên đã tiếp-tục cho đến năm thứ nhất của vua Si-ru.

Chiêm-bao bị quên của nhà vua (2.1-2.18)

2¹Bây giờ vào trong năm thứ hai của triều-đại Nê-bu-cát-nét-sa, Nê-bu-cát-nét-sa nằm thấy các giấc chiêm-bao; linh của vua lo-âu và giấc ngủ của vua rời khỏi vua. ²Lúc ấy nhà vua cho gọi các ảo-thuật-gia, những chiêm-tinh-gia, các thầy phù-thủy, và các người Canh-đê, để nói cho vua biết những giấc chiêm-bao của vua. Vì vậy họ vào trong và đứng hầu trước mặt vua. ³Và nhà vua nói với họ: “Ta đã nằm thấy một giấc chiêm-bao, và linh ta lo-âu *muốn* biết giấc chiêm-bao đó.”

4Đoạn các người Canh-đê nói với nhà vua bằng tiếng A-ram⁽¹⁾: “Hoàng thượng vạn tuế! Xin kể giấc chiêm-bao đó cho những tôi-tớ này của bệ hạ biết, rồi chúng tôi sẽ tuyên-bố lời giải.” ⁵Vua trả lời và nói với các người Canh-đê ấy: “Lời đã ra từ ta là kiên quyết: nếu các ngươi không cho ta biết giấc chiêm-bao ấy và lời giải cho nó, thì chân, tay các ngươi sẽ bị bứt khỏi chân, tay, và nhà-cửa các ngươi sẽ là một đồng rác-rưởi. ⁶Nhưng nếu các ngươi tuyên-bố giấc chiêm-bao ấy và lời giải cho nó, thì các ngươi sẽ nhận được từ ta quà và phần-thưởng và danh-dự lớn; cho nên hãy tuyên-bố cho ta chiêm-bao ấy và lời giải cho nó.” ⁷Chúng trả lời lần thứ hai và tâu: “Xin bệ hạ kể giấc chiêm-bao đó cho những tôi-tớ này của bệ hạ biết, rồi chúng tôi sẽ tuyên-bố lời giải.” ⁸Nhà vua trả lời và phán: “Ta biết chắc các ngươi đang mua thì-giờ vì các ngươi đã thấy rằng lời đã ra từ ta là kiên quyết, ⁹rằng, nếu các ngươi không cho ta biết giấc chiêm-bao ấy, thì chỉ có một sắc-lệnh cho các ngươi. Vì các ngươi đã đồng ý với nhau để nói dối và *nói* các lời hù-bại trước mặt ta cho đến khi tình huống thay-đổi; cho nên, nói ta biết chiêm-bao ấy, để ta được biết rằng các ngươi có thể tuyên-bố cho ta biết lời giải cho nó.” ¹⁰Các người Canh-đê ấy trả lời vua và tâu: “Không có ai trên đất lại có thể tuyên-bố vấn-đề này cho bệ hạ biết, vì không có một đại đế nào hay một nhà cai-trị nào đã *từng* yêu cầu một điều gì giống như điều này từ bất cứ một ảo-thuật-gia, một chiêm-tinh-gia, hoặc một người Canh-đê nào *như vậy* cả. ¹¹Hơn nữa, điều mà bệ hạ đòi-hỏi là khó, và chẳng có một ai khác có thể tuyên-bố nó cho bệ hạ biết ngoại-trừ các vị thần, là đáng không ở cùng với loài xác-thịt.” ¹²Bởi vì điều này, vua trở nên phần-nộ và rất giận-dữ, và ban lệnh để diệt tất cả những người khôn-ngoan ở Ba-by-lôn. ¹³Thế là sắc-lệnh ấy truyền ra để những người khôn-ngoan phải bị giết; và chúng tìm Đa-ni-ên và các bạn của người để giết.

14Lúc ấy Đa-ni-ên thận trọng và sáng-suốt đáp lời cùng A-ri-ốc, là đại-đội-trưởng vệ-binh của nhà vua, là kẻ đã đi ra để giết các kẻ khôn-ngoan ở Ba-by-lôn; ¹⁵người trả lời và nói với A-ri-ốc, chỉ-huy-trưởng của nhà vua: “Vì lý do gì mà sắc-lệnh này từ nhà vua quá cấp-tốc vậy? Rồi A-ri-ốc

¹từ chỗ này 2.4 đến hết 7.28 được viết bằng tiếng A-ram trong nguyên bản

cho Đa-ni-ên biết về vấn-đề ấy. ¹⁶Thế là Đa-ni-ên đi vào trong và thỉnh-cầu nhà vua cho mình thi-giờ để mình có thể tuyên-bố lời giải cho nhà vua.

¹⁷Đoạn Đa-ni-ên đi đến nhà của mình, cho các bạn mình là Ha-na-nia, Mi-sa-ên, và A-xa-ria biết về vấn-đề đó, ¹⁸cột đề họ có thể thỉnh-cầu lòng thương-xót từ Đức Chúa TRỜI của trời về bí-ẩn này, ngỗ hầu Đa-ni-ên và các bạn người có thể không bị diệt cùng với những người khôn-ngoan khác ở Ba-by-lôn.

Điều bí-mật được tiết-lộ cho Đa-ni-ên (2.19-2.30)

¹⁹Thế thì điều bí-ẩn ấy được tiết-lộ cho Đa-ni-ên trong một sự hiện-thấy ban đêm. Lúc đó Đa-ni-ên chúc-tụng Đức Chúa TRỜI của trời; ²⁰Đa-ni-ên đáp lời và thưa:

“Xin danh của Đức Chúa TRỜI được chúc-tụng đời đời vô-cùng,

Vì khôn-ngoan và quyền-năng đều thuộc về Ngài.

²¹“Và chính Ngài thay-đổi thời-đại và kỷ-nguyên;

Ngài loại bỏ các vua và lập các vua;

Ngài ban sự khôn-ngoan cho những kẻ khôn-ngoan,

Và kiến-thức cho những người có sự hiểu-biết.

²²“Chính Ngài tiết-lộ các việc sâu-sắc và giấu kín;

Ngài biết điều ở trong tối-tăm,

Và sự sáng ở với Ngài.”

²³“Cho Chúa, ôi Đức Chúa TRỜI của tô-phụ con, con xin dâng lời cảm-tạ và ca-tụng,

Vì Chúa đã ban cho con sự khôn-ngoan và quyền-năng;

Thậm-chí bây giờ Chúa đã cho con biết được điều mà

chúng con đã thỉnh-cầu Chúa,

Vì Chúa đã cho chúng con biết vấn-đề của nhà vua.”

²⁴Bởi vậy, Đa-ni-ên đi vào đến cùng A-ri-ốc, kẻ mà vua đã bổ-nhiệm để diệt các kẻ khôn-ngoan ở Ba-by-lôn; người đi nói với người ấy như sau: “Xin đừng diệt các người khôn-ngoan ở Ba-by-lôn! Dem tôi vào trong trước mặt nhà vua, rồi tôi sẽ tuyên-bố lời giải cho nhà vua.”

²⁵Thế thì A-ri-ốc vội-vàng đưa Đa-ni-ên vào trong trước mặt nhà vua và tâu lên vua như sau: “Tôi đã tìm được một người ở giữa vòng những kẻ đi đày từ Giu-đa, là kẻ có thể cho bệ hạ biết lời giải mộng!” ²⁶Nhà vua trả lời và nói với Đa-ni-ên, có tên là Bên-tơ-xát-sa: “Có phải người có khả-năng cho ta biết điềm chiêm-bao mà ta đã thấy và lời giải chẳng?” ²⁷Đa-ni-ên trả lời trước mặt vua và tâu: “Về điều bí-ẩn mà bệ hạ đã tra hỏi, thì các ông khôn-ngoan, những ông chiêm-tinh, các ông ảo-thuật, hay các ông bói-toán đều không có khả-năng để tuyên-bố cho bệ hạ. ²⁸Tuy nhiên, có một Thần trong trời tiết-lộ các điều bí-ẩn, và Ngài đã cho Vua Nê-bu-cát-nét-sa biết điều sẽ xảy đến vào lúc cuối của những ngày. Đây là chiêm-bao của bệ hạ và các sự hiện-thấy trong đầu của bệ hạ *trong khi* bệ hạ nằm trên giường. ²⁹Về phần bệ hạ, tâu bệ hạ, *trong khi* nằm trên giường mình, tư-tướng của bệ hạ đã quay về điều sẽ xảy ra trong tương-lai; và chính Ngài, là Đấng tiết-lộ các điều bí-ẩn đã cho bệ hạ biết điều sẽ xảy ra. ³⁰Còn tôi, điều bí-ẩn này đã được tiết-lộ cho tôi chẳng phải vì tôi khôn-ngoan hơn bất cứ một người đang sống nào, nhưng để cho bệ hạ biết sự giải-thích đó, và để bệ hạ được biết các tư-tướng của tâm bệ hạ.

Giấc chiêm-bao của vua (2.31-2.35)

³¹“Tàu hoàng thượng, bệ hạ đã đang nhìn, và kìa, có một pho tượng lớn độc-nhất; pho tượng đó, lớn và huy-hoàng phi-thường, đang đứng ở trước mặt bệ hạ, và hình-dáng của nó thật kinh-sợ. ³²Cái đầu của pho tượng đó bằng vàng ròng, ngực của nó và các cánh tay của nó bằng bạc, bụng của nó và bắp vế của nó bằng đồng thiếc, ³³các ống chân của nó bằng sắt, các bàn chân của nó một phần bằng sắt và một phần bằng đất sét. ³⁴Bệ hạ đang mãi nhìn cho đến khi có một hòn đá được cắt ra không bởi các bàn tay, và nó đánh vào pho tượng nơi hai bàn chân bằng sắt và đất sét, và nghiền-nát chúng. ³⁵Lúc đó phần sắt, đất sét, đồng, bạc, và vàng đều bị nghiền-nát như một, và đã trở thành như trấu từ các sân đập lúa mùa hạ; và gió đã thổi chúng đi xa ngỗ hầu không có một dấu vết nào của chúng được tìm thấy. Nhưng cái hòn đá đã đánh pho tượng đã trở thành một hòn núi to lớn và chiếm toàn trái đất.

Lời giải—Ba-by-lôn, vương-quốc thứ nhất (2.36-2.38)

³⁶“Đây là giấc chiêm-bao; bây giờ chúng tôi sẽ nói lời giải cho nó trước mặt bệ hạ. ³⁷Tàu bệ hạ, bệ hạ là vua các vua, là đấng mà Đức Chúa TRỜI trong trời đã ban vương-quốc, quyền-năng, sức mạnh, và vinh-quang; ³⁸và bất cứ nơi nào các con trai loài người ở, hay các thú đồng, hay những chim trời, thì Ngài đã trao *chúng* trong tay bệ hạ và đã khiến bệ hạ cai-trị tất cả chúng. Bệ hạ là cái đầu bằng vàng.

Mơ-đô—Phe-ơ-sơ và Hy Lạp (2.39)

³⁹“Và sau bệ hạ, sẽ dấy lên một vương-quốc khác ở bực dưới đối với bệ hạ, đoạn một vương-quốc khác thứ ba bằng đồng, sẽ cai-trị tất cả trái đất.

Rô-ma (2.40-2.43)

⁴⁰“Rồi sẽ có một vương-quốc thứ tư mạnh như sắt; vì sắt nghiền-nát và đập tan mọi vật, cũng như sắt là vật đập bể *vật khác* thành từng mảnh, nó sẽ nghiền-nát và đập bể tất cả các *vương-quốc* này thành từng mảnh. ⁴¹Và vì bệ hạ đã thấy hai bàn chân và các ngón chân, một phần bằng đất sét thợ gốm và một phần bằng sắt, nó sẽ là một vương-quốc bị phân chia; nhưng nó sẽ có trong nó sự cứng-cỏi của sắt, vì bệ hạ đã thấy sắt ấy trộn với đất sét thường. ⁴²Và vì ngón chân một phần bằng sắt và một phần bằng đất sét, *cũng thế* một phần của vương-quốc ấy sẽ mạnh và phần kia sẽ giòn. ⁴³Và về việc bệ hạ đã thấy sắt trộn với đất sét thường, chúng sẽ kết-hợp với nhau trong hạt giống của loài người; nhưng chúng sẽ không dính với nhau, y như sắt không kết-hợp với đồ gốm.

Vương-quốc thiêng liêng (2.44-2.45)

⁴⁴Và trong các ngày của những vua đó, Đức Chúa TRỜI trong trời sẽ dựng nên một vương-quốc sẽ chẳng bao giờ bị hủy-diệt, và vương-quốc đó sẽ chẳng dành cho một dân-tộc nào khác; nó sẽ nghiền-nát và kết-liều tất cả các vương-quốc này, nhưng chính nó sẽ tồn-tại mãi mãi. ⁴⁵Vì bệ hạ đã thấy một hòn đá đã được đẽo ra từ núi không bởi tay và nó đã nghiền-nát sắt, đồng, đất sét, bạc, và vàng, Đức Chúa TRỜI vĩ-đại ấy đã cho bệ hạ biết điều sẽ xảy ra trong tương-lai; vì vậy giấc chiêm-bao là thật, và lời giải cho nó đáng tin-cậy.”

Đa-ni-ên được thăng chức (2.46-2.49)

46Rồi vua Nê-bu-cát-nét-sa sắp mặt mình xuống và lay Đa-ni-ên, rồi ra lệnh dâng cho người một cửa-lễ và các loại hương thơm. 47Vua đáp lời Đa-ni-ên và nói: “Chắc-chắn Đức Chúa TRỜI của các người là một Thần của các thần và là một vị Chúa của các vua và là một đấng tiết-lộ các điều bí-ẩn, vì các người đã có khả-năng tiết-lộ điều bí-ẩn này.” 48Đoạn nhà vua thăng-chức Đa-ni-ên, ban cho người nhiều quà lớn, và vua lập người làm kẻ cai-trị toàn-thể tỉnh Ba-by-lôn và làm đầu các tỉnh-trưởng coi tất cả các kẻ khôn-ngoaan ở Ba-by-lôn. 49Và Đa-ni-ên thỉnh-cầu cùng vua, và vua bổ-nhiệm Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô coi việc hành-chánh của tỉnh Ba-by-lôn, trong khi Đa-ni-ên ở tại cổng vua.

Tượng bằng vàng của nhà vua (3.1-3.7)

3¹Vua Nê-bu-cát-nét-sa làm một tượng bằng vàng, chiều cao của nó là 60 cu-bít và bề rộng sáu cu-bít; nhà vua dựng nó lên trong đồng-bằng Đu-ra trong tỉnh Ba-by-lôn. 2Đoạn vua Nê-bu-cát-nét-sa triệu các quận-trưởng, các tỉnh-trưởng và các thống-đốc, các cố-vấn, các thủ-kho, các quan-tòa, các thẩm-phán, và tất cả các người cai-trị trong các tỉnh, đến dự lễ hiến-dâng cái tượng mà vua Nê-bu-cát-nét-sa đã dựng lên. 3Thế thì các quận-trưởng, các tỉnh-trưởng và các thống-đốc, các cố-vấn, các thủ-kho, các quan-tòa, các thẩm-phán, và tất cả các người cai-trị thuộc các tỉnh đều được tập-hợp cho lễ hiến-dâng cái tượng mà vua Nê-bu-cát-nét-sa đã dựng lên; và họ đứng trước cái tượng mà vua Nê-bu-cát-nét-sa đã dựng lên. 4Đoạn sứ-giả lớn tiếng công-bố: “Mệnh-lệnh này được ban ra cho các người, hỡi các dân, các quốc-gia và những người thuộc mọi ngôn-ngữ, 5rằng vào lúc các người nghe tiếng còi, sáo, thất-huyền-cầm, đàn tam-giác, đàn quyên, kèn tui, và tất cả các thứ nhạc, thì các người phải sắp mình xuống và thờ-lạy cái tượng mà nhà vua Nê-bu-cát-nét-sa đã dựng lên. 6Nhưng hễ ai không sắp mình xuống và thờ-lạy ngay, thì sẽ bị quăng vào chính giữa lò đang cháy rực.” 7Cho nên, vào lúc đó, khi tất cả các dân nghe tiếng còi, kèn, thất-huyền-cầm, đàn tam-giác, sáo, kèn tui, và tất cả các thứ nhạc, thì tất cả các dân, các quốc-gia và những người thuộc mọi ngôn-ngữ đều sắp mình xuống và thờ-lạy cái tượng mà vua Nê-bu-cát-nét-sa đã dựng lên.

Không chịu thờ-lạy cái tượng (3.8-3.18)

8Vì lý-do này, vào lúc đó, có mấy người Canh-đê bước tới và đưa các chứng-cớ chống dân Giu-đa. 9Họ đáp ứng và tâu lên vua Nê-bu-cát-nét-sa: “Hoàng thượng vạn tuế! 10Bẩm bệ hạ, chính bệ hạ đã lập một sắc-lệnh rằng mọi người nghe tiếng còi, sáo, thất-huyền-cầm, đàn tam-giác, đàn quyên, kèn tui, và tất cả các thứ nhạc, thì phải sắp mình xuống và thờ-lạy cái tượng bằng vàng ấy. 11Nhưng hễ ai không sắp mình xuống và thờ-lạy thì tức khắc sẽ bị quăng vào chính giữa lò đang cháy rực. 12Có mấy người Giu-đa mà bệ hạ đã bổ-nhiệm coi việc hành-chánh của tỉnh Ba-by-lôn, là Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô. Bẩm bệ hạ, các người này đã khinh-thường bệ hạ; họ chẳng phục-vụ các thần của bệ hạ hay thờ-lạy tượng bằng vàng mà bệ hạ đã dựng lên.”

13Lúc đó Nê-bu-cát-nét-sa trong cơn thịnh-nộ và giận-dữ ra lệnh điệu Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô đến; thế

thì những người này bị điệu đến trước mặt nhà vua. 14Nê-bu-cát-nét-sa đáp ứng và nói với họ: “Hỡi Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô, có thật các người không phục-vụ các thần của ta hay thờ-lạy cái tượng bằng vàng mà ta đã dựng lên chẳng? 15Bây giờ nếu các người sẵn-sàng, vào lúc các người nghe tiếng còi, sáo, thất-huyền-cầm, đàn tam-giác, đàn quyên, kèn tui, và tất cả các thứ nhạc, để sắp mình xuống và thờ-lạy cái tượng mà ta đã làm ra. Nhưng nếu các người không thờ-lạy, thì tức khắc các người sẽ bị quăng vào chính giữa lò đang cháy rực; và thần gì ở đó mà có thể giải-thoát các người khỏi tay ta?” 16Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô đáp lời và tâu lên nhà vua: “Nê-bu-cát-nét-sa ôi, chúng tôi không cần dâng cho bệ hạ một câu trả lời nào về việc này. 17Nếu nó là thế, Đức Chúa TRỜI của chúng tôi mà chúng tôi phụng-sự có khả-năng giải-thoát chúng tôi khỏi lò đang cháy rực; và Ngài sẽ giải-thoát chúng tôi khỏi tay bệ hạ, bầm bệ hạ. 18Nhưng, nếu Ngài không cứu, xin bệ hạ biết rằng, bệ hạ ôi, chúng tôi sẽ không phục-vụ các thần của bệ hạ hay thờ-lạy tượng bằng vàng mà bệ hạ đã dựng lên.”

Các bạn của Đa-ni-ên được che chở (3.19-3.30)

19Khi đó Nê-bu-cát-nét-sa giận điên lên, và sắc mặt của hắn biến-đổi vì Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô. Hắn đáp lời và truyền cho đốt lò nóng hơn 7 lần thường. 20Và hắn sai vài dũng sĩ trong quân-đội của hắn trói chặt Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô, cột đề quăng họ vào trong lò đang cháy rực. 21Rồi các người này bị trói chặt trong quần dài của họ, áo choàng của họ, mũ của họ và quần-áo khác của họ, và bị quăng vào chính giữa cái lò đang cháy rực. 22Vì lý-do này, vì lời của vua cấp-tốc và cái lò đã được đốt nóng vô-cùng, ngọn lửa giết các người đã khiêng Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô. 23Nhưng ba người này, Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô, rơi vào chính giữa lò đang cháy rực vẫn còn đang bị trói.

24Lúc đó vua Nê-bu-cát-nét-sa sững-sốt và vội-vàng đứng dậy; vua đáp-ứng và nói với các quan chức cao cấp của hắn: “Chẳng phải đó là 3 người chúng ta đã quăng vào chính giữa ngọn lửa mà còn bị trói hay sao?” Họ trả lời và tâu lên vua: “Hắn vậy, tâu bệ hạ.” 25Nhà vua trả lời và nói: “Kìa! Ta thấy 4 người không bị trói và bước đi chính giữa ngọn lửa, mà không bị thương tích gì, và hình-dáng của người thứ tư giống như một người con trai của các thần!” 26Đoạn Nê-bu-cát-nét-sa đến gần cửa lò đang cháy rực; hắn đáp-ứng và nói: “Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô, hãy đi ra, các người những tôi-tớ của Đức Chúa TRỜI Chí Cao, và đến đây!” Thế thì, Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô ra từ chính giữa ngọn lửa. 27Và các quận-trưởng, các tỉnh-trưởng, các thống-đốc và các quan chức cao cấp của nhà vua nhóm lại chung-quanh và thấy đối với các người này rằng ngọn lửa đã chẳng có quyền-năng trên thân-thể của họ, tóc trên đầu họ cũng chẳng bị cháy sém, quần dài của họ cũng đã chẳng bị hư-hại, thậm-chí họ cũng đã chẳng hôi mùi lửa.

28Nê-bu-cát-nét-sa đáp lại và nói: “Đáng chúc-tụng thay Đức Chúa TRỜI của Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô, Ngài đã sai thiên-sứ của Ngài đến và đã giải-phóng các tôi-tớ của Ngài là những kẻ đã đặt sự trông-cậy của họ nơi Ngài, và đã thay đổi lời của nhà vua, và đã dâng thân-thể của họ để không phục-vụ hay thờ-lạy bất cứ một thần nào ngoại-trừ chính Đức Chúa TRỜI của họ. 29Vì lý-do đó, ta

ra một sắc-lệnh rằng: Bất cứ dân nào, quốc-gia nào hay ngôn-ngữ nào nói bất cứ một điều gì xúc-phạm chống Đức Chúa TRỜI của Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô thì sẽ bị xé thây từng chi-thể và nhà-cửa của chúng sẽ bị làm thành một đồng rác-rưởi, vì không có một thần nào khác lại có khả-năng giải-cứu được theo cách này.”³⁰Đoạn nhà vua khiến cho Sa-đơ-rắc, Mê-sác, và A-bết-Nê-gô thịnh-vượng trong tỉnh Ba-by-lôn.

Nhà vua công-nhận Đức Chúa TRỜI (3.31-3.33)

³¹“Vua Nê-bu-cát-nét-sa gửi đến tất cả các dân, các quốc-gia, và những người thuộc mọi ngôn-ngữ sống khắp trái đất: “Chúc các ngươi được nhiều bình-an! ³²Đường như tốt cho ta để tuyên-bố các dấu-hiệu và các điều kỳ-diệu mà Đức Chúa TRỜI Chí Cao đã làm cho Ta.

³³“Vĩ đại thay các dấu-hiệu của Ngài!
Và phi-thường thay các điều kỳ-diệu của Ngài!
Vương-quốc của Ngài là một vương-quốc đời đời,
Và quyền bính của Ngài từ thế-hệ này sang thế-hệ nọ.

Sự hiện-thấy về một cây to lớn (4.1-4.15)

4¹“Ta, Nê-bu-cát-nét-sa, đã ở thoải-mái trong cung ta và hưng-thịnh trong điện ta. ²Ta đã thấy một giấc chiêm-bao và nó đã làm cho ta sợ-hãi; các ý tưởng huyền hoặc khi ta nằm trên giường và các sự hiện thấy trong đầu ta đã cứ làm cho ta hoảng-hốt. ³Vì vậy ta đã ra lệnh để đưa vào trước mặt ta tất cả những kẻ khôn-ngoan của Ba-by-lôn, để họ có thể cho ta biết lời giải về giấc chiêm-bao ấy. ⁴Rồi các ảo-thuật-gia, các chiêm-tinh-gia, các người Canh-đê, và các nhà bói-toán vào trong, và ta đã thuật lại chiêm-bao cho họ biết; nhưng họ đã chẳng có thể cho ta biết lời giải cho nó. ⁵Nhưng cuối cùng, Đa-ni-ên, có tên là Bê-nơ-xát-sa theo tên của thần của ta, vào trong trước mặt ta và trong người có một linh của các thần thánh³; và ta đã thuật lại chiêm-bao cho nó biết, rằng: ⁶Hỡi Bê-nơ-xát-sa, ảo-thuật-gia trưởng, vì ta biết rằng linh của các thần thánh ở trong người và không có một điều bí-ẩn nào làm người lúng-túng, hãy nói cho ta biết các sự hiện-thấy của giấc chiêm-bao ta mà ta đã thấy, cùng với lời giải cho nó. ⁷Và đây là các sự hiện-thấy trong đầu ta khi nằm trên giường: Ta đang nhìn-xem, và kia, có một cây ở chính giữa trái đất, và nó thật cao,

⁸Cây đó lớn lên và trở nên mạnh,
Và nó cao tới bầu trời,
Và nơi tận-cùng của toàn-thể trái đất cũng thấy nó.
⁹Tán lá của nó đẹp-đẽ và trái của nó sum suê,
Và nó có thức-ăn cho tất cả.
Các thú đồng tìm được bóng mát dưới nó,
Và những chim trời ngụ trong các nhánh của nó,
Và tất cả sinh-vật ăn uống từ nó.

¹⁰Ta đang nhìn-xem trong các sự hiện-thấy trong đầu ta trong khi nằm trên giường, và kia, một đấng canh-giữ, một đấng thánh, xuống từ trời. ¹¹Ngài hết to và nói như sau:

“Hãy đốn cây đó xuống và hãy chặt các nhánh của nó,

Hãy tước hết tán lá của nó và vung vãi trái của nó đi;
Hãy để thú-vật chạy trốn khỏi dưới nó,
Và chim chóc khỏi các nhánh của nó.

¹²Nhưng, hãy chừa lại gốc với rễ của nó trong đất,
Nhưng với một nẹp bằng sắt và đồng xung-quanh nó
Trong cỏ mới của cánh đồng;

Và hãy để nó ướt đầm bởi sương trời,
Và để nó cùng sống với thú-vật trong cỏ của trái đất.

¹³Hãy để tâm của nó bị đỏi từ tâm của một con người,
Và ban cho nó tâm của một con thú,
Hãy để 7 thời-đoạn vượt qua nó.

¹⁴Án này là bởi sắc-lệnh của các đấng canh-giữ,
Và quyết-định ấy là lệnh của các đấng thánh,
Cột đề kẻ sống được biết
Rằng Đấng Chí Cao cai-trị trên địa bàn của loài người,
Và ban nó cho kẻ mà Ngài muốn,
Và lập kẻ hèn-hạ nhất trong loài người trên nó.”

¹⁵‘Đây là giấc chiêm-bao mà ta, Vua Nê-bu-cát-nét-sa, đã thấy. Bây giờ, người, hỡi Bê-nơ-xát-sa, hãy nói cho ta biết lời giải cho nó, vì không có ai trong các người khôn-ngoan của vương-quốc ta có khả-năng cho ta biết lời giải; nhưng người có khả-năng, vì một linh của các thần thánh ở trong người.’

Đa-ni-ên giải-thích sự hiện-thấy ấy (4.16-4.24)

¹⁶“Lúc đó Đa-ni-ên, có tên là Bê-nơ-xát-sa, bị hoảng-hốt trong một chốc vì các ý-tưởng của người báo động người. Nhà vua đáp lời và nói: ‘Bê-nơ-xát-sa, đừng để giấc chiêm-bao ấy hay lời giải cho nó làm cho ngươi hoảng-hốt.’ Bê-nơ-xát-sa đáp lời rằng: ‘Thưa chúa tôi, giá mà giấc chiêm-bao ấy áp-dụng cho các người ghét bệ hạ, và lời giải cho nó là cho những kẻ thù-ngịch ngài! ¹⁷Cây nhà vua đã thấy, đã trở nên lớn và mạnh, cao tới bầu trời, và được tất cả trái đất nhìn thấy, ¹⁸và có tán lá đẹp-đẽ, có trái sum suê, và trong nó là thức-ăn cho tất cả, dưới nó các thú đồng ở và trong các nhánh của nó các chim trời làm tổ ở—¹⁹đó là bệ hạ, tâu bệ hạ; vì bệ hạ đã trở nên lớn và mạnh, và sự oai-vệ của bệ hạ đã trở nên lớn và với tới bầu trời và quyền thống-trị của bệ hạ đã đến tận đầu-cùng của trái đất. ²⁰Và trong đó bệ hạ đã thấy một đấng canh-giữ, một đấng thánh, xuống từ trời và nói: “Hãy đốn cây đó xuống và hãy hủy-diệt nó; tuy nhiên, hãy để lại gốc cùng rễ nó trong đất, nhưng với một nẹp bằng sắt và đồng xung-quanh nó trong cỏ mới của cánh đồng, và hãy để nó bị ướt đầm bởi sương trời, và hãy để nó cùng sống với các thú đồng cho đến khi 7 thời-đoạn vượt qua nó”; ²¹đây là lời giải, tâu bệ hạ, và đây là sắc-lệnh của Đấng Chí Cao, đã đến trên chúa tôi bệ hạ: ²²rằng bệ hạ phải bị đuổi đi khỏi loài người và bệ hạ phải ở với các thú đồng, và bệ hạ phải bị ăn cỏ như bò và bị ướt đầm bởi sương trời; rồi 7 thời-đoạn sẽ vượt qua bệ hạ, cho đến khi bệ hạ thừa-nhận rằng Đấng Chí Cao là Đấng cai-trị địa bàn của loài người, và ban nó cho bất cứ ai mà Ngài muốn. ²³Và về lệnh truyền chừa lại gốc với rễ nó, vương-quốc của bệ hạ sẽ tồn-tại lâu sau bệ hạ, sau khi bệ hạ thừa-nhận rằng Đức Chúa TRỜI cai-trị. ²⁴Cho nên, tâu bệ hạ, nguyên xin lời cố-vấn của tôi làm bệ hạ vui-lòng: bây giờ hãy vứt bỏ tội-lỗi của bệ hạ bằng việc thực-hành công-chính, và bỏ các điều độc-ác của bệ hạ bằng việc tỏ ra khoan-dung với kẻ nghèo, nếu vậy sự thịnh-vượng của bệ hạ được kéo dài.’

¹Các bản Thánh Kinh khác: Đoạn 4 câu 1

²Các bản Thánh Kinh khác: Đoạn 4 câu 4

³hoặc có lẽ là: Linh của Đức Chúa TRỜI thánh (the Spirit of the holy God), và cứ như thế suốt đoạn này

Sự hiện-thấy được ứng-nghị (4.25-4.34)

25“Tất cả điều này đã xảy ra cho vua Nê-bu-cát-nét-sa.
26Mười-hai tháng sau đó, vua bước đi trên *sân thượng* của hoàng-cung ở Ba-by-lôn. 27Nhà vua trả lời và nói: ‘Đây không phải là Ba-by-lôn vĩ-đại, mà chính ta đã xây lên làm một hoàng-cung bởi sức mạnh của quyền-năng ta và vì vinh-quang của sự oai-nghi của ta hay sao?’ 28Trong khi lời ấy ở trong miệng nhà vua, thì có tiếng sa xuống từ trời, phán: ‘Hỡi vua Nê-bu-cát-nét-sa, được tuyên-bố cho người: quyền tối-thượng đã bị cất đi khỏi người, 29người sẽ bị đuổi đi khỏi loài người, và người sẽ ở với các thú đồng. Người sẽ bị cho ăn cỏ như bò, và 7 thời-đoạn sẽ vượt qua trên người, cho đến khi người nhận biết rằng Đấng Chí Cao là Đấng cai-trị địa bàn của loài người và ban nó cho bất cứ ai Ngài muốn.’ 30Tức khắc lời về Nê-bu-cát-nét-sa được ứng-nghị; và hân bị đuổi đi khỏi loài người và bắt đầu ăn cỏ như bò, thân-thể hân ướt đẫm sương trời, cho đến khi tóc hân đã mọc ra như lông của con đại-bàng và móng tay móng chân hân như móng chim.

31“Nhưng vào cuối thời-đoạn đó, ta, Nê-bu-cát-nét-sa, ngược đôi mắt của ta lên trời, kiến-thức của ta đã trở lại cùng ta, ta bèn chúc-tụng Đấng Chí Cao, ca-tụng và tôn-vinh Ngài là Đấng sống đời đời;

Vì quyền bính của Ngài là quyền bính đời đời,
Và vương-quốc của Ngài từ thế-hệ này qua thế-hệ nọ.

32Tất cả cư-dân của trái đất đều như không là gì cả,
Nhưng Ngài hành động theo ý muốn của Ngài trong cơ-binh trên trời
Và ở giữa vòng cư-dân trên đất;
Chẳng có ai có thể đánh lại tay Ngài
Hay nói với Ngài: ‘Chúa đã làm gì vậy?’

33Vào lúc đó, kiến-thức của ta đã trở lại cùng ta. Sự oai-nghi và sự huy-hoàng của ta đã trở lại cùng ta cho vinh-quang của vương-quốc ta, những quân sư của ta và các nhà quý-tộc của ta bắt đầu tìm kiếm ta; thế là ta đã được tái-lập trong vương-quốc của ta, và sự vĩ-đại vượt bậc đã được thêm vào cho ta. 34Nay ta, Nê-bu-cát-nét-sa ca-tụng, tán-dương, và tôn-vinh vì Vua trên trời, vì tất cả các việc làm của Ngài đều chân-thật và các đường-lối của Ngài đều đúng cả, và Ngài có thể làm những kẻ bước đi trong sự kiêu-ngạo khiêm nhường.”

Bữa tiệc của Bê-n-xát-sa (5.1-5.12)

5¹Vua Bê-n-xát-sa làm một tiệc lớn đãi 1 ngàn quý-tộc của mình; vua uống rượu trước mặt ngàn người đó.
2Khi Bê-n-xát-sa nhấp rượu, nhà vua ra lệnh đem đến các bình chứa bằng bạc và vàng mà cha người là Nê-bu-cát-nét-sa đã lấy từ đền-thờ ở Giê-ru-sa-lem, cốt để vua và các quý-tộc của mình, cùng các hoàng-hậu và cung-phi của mình dùng để uống. 3Rồi người ta đem đến các bình chứa bằng vàng đã bị lấy ra từ đền-thờ, đền của Đức Chúa TRỜI tại Giê-ru-sa-lem; rồi vua, các quý-tộc của vua, và các bà vợ của vua, và những cung-phi của vua đều dùng để uống. 4Họ uống rượu và ca-ngợi các thần bằng vàng và bạc, bằng đồng, sắt, gỗ, và đá.

5Thình-linh có các ngón tay của bàn tay một người hiện ra và bắt đầu viết, đối diện chỗ để giá đèn, trên vôi tường cung vua, và vua thấy lòng bàn tay đã viết đó. 6Lúc đó, sắc mặt của vua trở nên tái, và các ý-tưởng của vua làm

vua hoảng-hốt, và các khớp xương hông của vua thành lỏng-lẻo, và các đầu gối của vua run lập cập. 7Nhà vua gọi lớn tiếng để sai đem các chiêm-tinh-gia, các người Canh-đê, và các thầy bói-toán vào. Nhà vua nói và phán cùng các kẻ khôn-ngoan của Ba-by-lôn: “Bất cứ ai đọc được chữ khắc này và giải thích sự thông dịch cho nó cho ta sẽ được mặc màu tía, sẽ có chuỗi hạt bằng vàng đeo quanh cổ mình, và có quyền hành thứ ba trong vương-quốc.” 8Đoạn tất cả các người khôn-ngoan của vua đều vào trong, nhưng họ không thể đọc chữ khắc đó hay không thể cho vua biết lời thông giải cho nó. 9Lúc ấy vua Bê-n-xát-sa rất hoảng-hốt, mặt vua trở nên tái hơn, và các người quý-tộc của vua đều bối-rối.

10Hoàng-hậu vào bàn tiệc vì lời của vua và các quý-tộc của vua; hoàng-hậu lên tiếng và nói: “Bệ hạ vạn-tuế! Đừng để ý-tưởng của ngài làm ngài hoảng-hốt hay để mặt của ngài tái. 11Có một người trong vương-quốc của ngài, trong hân có một linh của các thần thánh; và trong những ngày của cha của ngài, người ta thấy sự soi-sáng, sự sáng-suốt, và sự khôn-ngoan như sự khôn-ngoan của các thần ở trong hân. Và cha của ngài, Vua Nê-bu-cát-nét-sa, cha của ngài nhà vua, đã bổ-nhiệm hân làm trưởng các ả-thuật-gia, các người Canh-đê, và các thầy bói-toán. 12Đấy là bởi vì người ta thấy một linh phi-thường, sự hiểu-biết và sự sáng-suốt, sự giải-thích các chiêm-bao, sự giải-nghĩa các điều bí-ẩn, và sự giải-quyết các vấn-đề khó-khăn ở trong Đa-ni-ên này, kẻ mà vua cha đặt tên là Bê-n-tô-xát-sa. Bây giờ, hãy triệu Đa-ni-ên đến, và hân sẽ tuyên-bố lời giải.”

Đa-ni-ên giải-thích chữ viết tay trên tường (5.13-5.31)

13Đoạn Đa-ni-ên được đem vào trước mặt vua. Nhà vua nói và phán cùng Đa-ni-ên: “Người có phải là Đa-ni-ên là một đứa con của những kẻ bị lưu-đày từ Giu-đa, mà cha ta nhà vua đã đem đến từ Giu-đa chăng? 14Nay ta đã nghe về người rằng một linh của các thần ở trong người, và rằng sự soi-sáng, sự sáng-suốt, và sự khôn-ngoan phi-thường đã được thấy trong người. 15Bây giờ những kẻ khôn-ngoan và các chiêm-tinh-gia đã được đưa vào trước mặt ta để chúng có thể đọc chữ khắc này và cho ta biết lời giải cho nó, nhưng chúng đã không thể tuyên-bố lời giải cho thông-diệp ấy. 16Nhưng cá-nhân ta đã nghe về người, rằng người có khả-năng thông giải và giải-quyết các vấn-đề khó-khăn. Bây giờ nếu người có khả-năng đọc chữ khắc đó và cho ta biết lời giải cho nó, thì người sẽ được mặc màu tía và đeo một giây chuỗi hạt bằng vàng quanh cổ người, và người sẽ có quyền hành thứ ba trong vương-quốc.”

17Thế thì Đa-ni-ên trả lời và nói trước mặt vua: “Xin giữ các quà-tặng cho chính bệ hạ, hay xin ban các phần-thưởng của bệ hạ cho một người nào khác; tuy nhiên, tôi sẽ đọc chữ khắc đó cho bệ hạ và cho bệ hạ hiểu lời giải. 18Tâu bệ hạ, Đức Chúa TRỜI Chí Cao⁽¹⁾ đã ban quyền bính, sự nguy-nga, sự vinh-quang, và sự oai-nghi cho Nê-bu-cát-nét-sa cha của bệ hạ. 19Và vì sự nguy-nga mà Ngài đã ban cho người, tất cả các dân, các quốc-gia, và người thuộc mọi ngôn-ngữ đều kinh-sợ và run-rẩy trước mặt người; hễ người muốn giết ai thì người giết, và hễ người muốn ai sống thì người để cho sống; hễ người muốn ai thì người nâng cao, và hễ người muốn ai thì người hạ xuống.

¹hay: vị Thần Chí cao

20) Nhưng khi tâm người nâng lên và linh người trở nên quá kiêu-hãnh đến nỗi người cu-xư hách-dịch, thì người đã bị truất-phế khỏi ngôi vua của người, và vinh-hiến đã bị cất đi khỏi người. 21) Người cũng đã bị đuổi đi khỏi những con trai của loài người, và tâm người đã làm thành giống như *tâm của thú-vật*, và người ở với những con lừa rừng. Người đã được cho ăn cỏ như bò và thân-thể người đã bị ướt đầm bởi sương trời, cho đến khi người thừa-nhận rằng Đức Chúa TRỜI Chí Cao là Đấng cai-trị địa bàn của loài người, và rằng Ngài đặt trên nó bất cứ một ai mà Ngài muốn. 22) Nhưng bệ hạ, Bên-xát-sa, con trai của người, đã chẳng hạ tâm mình, mặc dầu bệ hạ đã biết mọi điều này, 23) nhưng bệ hạ đã tự đề-cao chống Chúa của bầu trời; và họ đã đem vào các bình chứa của nhà Ngài trước mặt bệ hạ, rồi bệ hạ và các quý-tộc của bệ hạ, các vợ của bệ hạ và những cung-phi của bệ hạ đã uống rượu từ chúng; bệ hạ cũng đã ca-tụng các thần bằng bạc và vàng, bằng đồng, sắt, gỗ, và đá, là những thứ không thấy, không nghe, không hiểu. Nhưng bệ hạ đã chẳng vinh-quang Đức Chúa TRỜI mà bàn tay của Ngài nắm hơi-thở sinh-mạng của bệ hạ và các đường-lối của bệ hạ. 24) Thế thì, lòng bàn tay đã được sai đến từ Ngài, và chữ khắc này đã được viết ra.

25) “Nay, đây là chữ khắc đã được viết ra: ‘MÊ-NÊ, MÊ-NÊ, TÊ-KEN, U-PHÁC-SIN’⁽¹⁾.” 26) Đây là lời giải cho chữ ấy: ‘MÊ-NÊ’—Đức Chúa TRỜI đã đem vương-quốc của bệ hạ và đã đặt sự kết liễu cho nó. 27) ‘TÊ-KEN’—bệ hạ đã bị cân trên cái cân, và đã bị tìm thấy là thiếu-hụt. 28) ‘PHÊ-RÉT’—vương-quốc của bệ hạ đã bị phân-chia và bị giao cho dân Mê-đi và dân Phe-rơ-sơ.” 29) Lúc đó Bên-xát-sa ban lệnh, và chúng mặc màu tía cho Đa-ni-ên, *đeo* một vòng chuỗi hạt bằng vàng quanh cổ của người, và ra công-bố về người rằng người nay có quyền hành thứ ba trong vương-quốc. 30) Cùng một đêm đó, vua Bên-xát-sa người Canh-đê bị giết. 31) Vì vậy Đa-ri-út người Mê-đi tiếp nhận vương-quốc ở tuổi khoảng 62.

Đa-ni-ên phục-vụ Đa-ri-út (6.1-6.28)

6¹ Đa-ri-út thấy tốt nên bổ-nhiệm 120 quận-trưởng trong vương-quốc, để họ phải có trách-nhiệm trên toàn-thể vương-quốc, 2) và đặt trên họ 3 cao-ủy (trong đó Đa-ni-ên là một), để các quận-trưởng này chịu trách-nhiệm trước họ, và để nhà vua có thể không bị mất-mát. 3) Đoạn Đa-ni-ên bắt đầu làm mình nổi bật hơn những cao-ủy và các quận-trưởng bởi vì người có một linh phi-thường, và nhà vua đã trù-định bổ-nhiệm người trên toàn-thể vương-quốc. 4) Lúc đó các cao-ủy và các quận-trưởng bắt đầu tìm cơ để vu cáo Đa-ni-ên liên quan đến vương-quốc; nhưng chúng đã không thể tìm được một cơ để vu cáo hoặc *bằng-cớ về* tham-những, vì người trung-tín, và chúng không tìm thấy một sự cấu-thả nào hay một sự tham-những nào ở người. 5) Đoạn những người này nói: “Chúng ta sẽ không tìm được một cơ nào để vu cáo Đa-ni-ên này trừ phi chúng ta tìm được lý-do liên quan đến luật-pháp của Đức Chúa TRỜI của hần để chống hần.” 6) Đoạn các cao-ủy và các quận-trưởng này đồng-ý đến cùng nhà vua và tâu lên người như sau: “Vua Đa-ri-út vạn-tuế! 7) Tất cả những cao-ủy của vương-quốc, các tỉnh-trưởng và các quận-trưởng, các

quan-chức cao-cấp và các thống-độc đã trao đổi ý-kiến với nhau rằng bệ hạ nên lập một quy-chế và bắt tuân hành một lệnh rằng bất cứ ai thỉnh cầu với bất cứ thần nào hay người nào ngoại trừ bệ hạ, tâu bệ hạ, trong 30 ngày, thì sẽ bị quăng vào trong hang su-từ. 8) Bấy giờ, tâu bệ hạ, xin lập lệnh đó và xin ký tên vào văn-kiện này để nó không thể bị thay-đổi, theo luật-pháp của dân Mê-đi và dân Phe-rơ-sơ, lệnh không thể bị thu-hồi.” 9) Bởi vậy vua Đa-ri-út ký tên văn-kiện đó, nghĩa là lệnh đó.

10) Bấy giờ, khi Đa-ni-ên biết rằng văn-kiện ấy đã được ký, người vào nhà mình (bấy giờ trong phòng nhỏ trên sân thượng của mình, người đề các cửa sổ mở về hướng Giê-ru-sa-lem); người tiếp-tục quì xuống trên hai đầu-gối của mình, một ngày 3 lần, cầu-nguyện và dâng các lời cảm-tạ trước mặt Đức Chúa TRỜI của mình, như người đã từng làm trước đây. 11) Lúc đó các người này đồng lòng đến và thấy Đa-ni-ên đang thỉnh cầu và nài-xin trước mặt Đức Chúa TRỜI của người. 12) Thế thì họ đến gần và tâu trước mặt vua về lệnh của nhà vua: “Bệ hạ đã chẳng từng ký một lệnh rằng bất cứ một người nào thỉnh cầu với bất cứ một thần nào hay người nào ngoại trừ bệ hạ, tâu bệ hạ, trong 30 ngày, thì sẽ bị quăng vào trong hang su-từ sao?” Vua trả lời và nói: “Lời đó là thật, theo luật-pháp của dân Mê-đi và dân Phe-rơ-sơ, luật không thể bị thu-hồi.” 13) Thế thì họ trả lời và nói trước mặt nhà vua: “Đa-ni-ên, là một trong các con trai của dân lưu-đày từ Giu-đa, không có một chút quan-tâm nào đến bệ hạ, tâu bệ hạ, hay lệnh mà bệ hạ đã ký, nhưng cứ thỉnh cầu một ngày 3 lần.” 14) Rồi vừa khi nghe lời ấy, nhà vua lấy làm đau-dớn vô-cùng và tìm hết cách để tha Đa-ni-ên; và thậm-chí cho đến khi mặt trời lặn, vua cứ nỗ-lực giải-cứ người. 15) Rồi các người ấy đồng lòng đến cùng nhà vua và tâu lên nhà vua: “Xin hãy nhận-biết, tâu bệ hạ, rằng theo luật của dân Mê-đi và dân Phe-rơ-sơ, không có một lệnh nào hoặc một đạo-luật nào mà vua thiết-lập lại có thể bị thay-đổi.”

16) Thế thì vua ra lệnh, và Đa-ni-ên bị đưa vào và bị quăng vào hang su-từ. Vua nói và phán cùng Đa-ni-ên: “Đức Chúa TRỜI của người mà người liên-tục phục-vụ chính Ngài sẽ giải-thoát người.” 17) Và một hòn đá được đem đến và được đặt trên miệng hang; nhà vua bèn niêm-phong nó với chiếc nhẫn triện của vua và bằng các nhẫn triện của các người quý-tộc của vua, để không có một điều gì có thể bị thay-đổi liên-quan đến Đa-ni-ên. 18) Đoạn nhà vua bỏ vào cung của mình và trải qua đêm kiêng ăn, và không có một cuộc vui chơi nào được đem đến trước mặt người; và giấc ngủ của người đã chạy trốn khỏi người.

19) Đoạn nhà vua chỗi dậy lúc bình-minh, khi hừng sáng, và lật đặt đến hang su-từ. 20) Và khi người vừa đến gần cái hang, tới Đa-ni-ên, nhà vua la to với giọng lo-lắng. Nhà vua nói và phán cùng Đa-ni-ên: “Đa-ni-ên, tôi-tớ của Đức Chúa TRỜI sống, Đức Chúa TRỜI của người mà người liên-tục phục-vụ, đã có khả-năng giải-cứ người khỏi những con su-từ chẳng?” 21) Lúc ấy Đa-ni-ên tâu lên nhà vua: “Bệ hạ vạn-tuế! 22) Đức Chúa TRỜI của tôi đã sai thiên-sứ của Ngài đến và đã bịt miệng của những con su-từ, chúng đã chẳng làm hại tôi, vì tôi vô-tội trước mặt Ngài; và cũng trước mặt bệ hạ, tâu bệ hạ, tôi đã chẳng vi-phạm bất cứ tội-lỗi nào cả.” 23) Thế thì nhà vua rất vui-long và ra lệnh cho Đa-ni-ên được đem lên khỏi hang, và không có thương

¹MÊ-NÊ: một mi-na (50 se-ken) từ động-từ “đếm”; TÊ-KEN: hay một se-ken từ động-từ “cân”; U-PHÁC-SIN: và một nửa se-ken từ động-từ “chia”

tích nào cả, vì người đã trồng-cậy nơi ĐỨC CHÚA TRỜI của mình. ²⁴Đoạn, nhà vua ra lệnh, rồi người ta đem đến những kẻ đã vu cáo ác độc cho Đa-ni-ên, và người ta quăng chúng, con cái của chúng, và vợ của chúng vào trong hang sư-tử; chúng chưa đựng tới đáy hang mà những con sư-tử đã chế-ngự chúng và đã nghiền-nát xương của chúng.

²⁵Đoạn vua Đa-ri-út viết cho tất cả các dân, các quốc-gia, và người thuộc mọi ngôn-ngữ đang sống khắp xứ: “Chúc các người được nhiều bình-an! ²⁶Một sắc-lệnh đã được làm từ ta rằng khắp lãnh-thổ trong vương-quốc ta, các người phải kính-sợ và run rẩy trước mặt ĐỨC CHÚA TRỜI của Đa-ni-ên;

Vì Ngài là ĐỨC CHÚA TRỜI sống và tồn-tại đời đời,
Và vương-quốc của Ngài là một vương-quốc sẽ chẳng bị hủy-diệt,
Và quyền bính của Ngài sẽ mãi mãi.

²⁷“Ngài giải-thoát và cứu, và làm các dấu-lạ và các điều kỳ-diệu
Trong trời và trên đất,
Là Đấng đã giải-thoát Đa-ni-ên khỏi sức mạnh của sư-tử.”

²⁸Thế là Đa-ni-ên này đã hưởng thụ sự thành-công trong triều-đại của Đa-ri-út và trong triều-đại của Si-ru người Phe-rơ-sơ.

B. CÁC SỰ HIỆN-THẤY CỦA ĐA-NI-ÊN (7.1-12.13)

Sự hiện-thấy về bốn con thú (7.1-7.8)

7¹Trong năm thứ nhất của Bên-xát-sa vua Ba-by-lôn, Đa-ni-ên thấy một giấc chiêm bao và các sự hiện-thấy trong đầu của mình *trong khi nằm* trên giường mình; rồi người viết xuống và thuật lại bản tóm-tắt sau đây về nó. ²Đa-ni-ên nói: “Trong sự hiện-thấy của tôi vào ban đêm, tôi đang nhìn xem, và kìa, 4 con gió trên trời đang khuấy-động biển lớn. ³Và có 4 con quái thú lớn đang đi lên từ biển, con này khác với con kia. ⁴Con thứ nhất như con sư-tử và có các cánh của một con đại-bàng. Tôi cứ nhìn xem cho đến khi các cánh của nó bị nhỏ, và nó được cắt khỏi mặt đất và bị bắt đứng trên 2 chân như một người, một tâm loài người cũng được ban cho nó. ⁵Và kìa, một con quái thú khác, con thứ hai, trông giống như con gấu. Và nó được nâng lên một bên, và 3 cái xương sườn đang ở trong miệng của nó ở giữa những cái răng của nó; và người ta đã nói với nó như vậy: ‘Chối dậy, hãy nuốt nhiều thịt đi!’ ⁶Sau việc này, tôi cứ nhìn xem, và kìa, một con khác, như con beo, trên lưng có 4 cánh chim; con quái thú này cũng có 4 cái đầu, và quyền thống-trị được ban cho nó. ⁷Sau việc này, tôi cứ nhìn xem trong các sự hiện-thấy ban đêm, và kìa, một con quái thú thứ tư, dễ sợ và kinh-khùng, và cực kỳ mạnh; và nó có răng lớn bằng sắt. Nó cắn-nuốt và nghiền-nát, rồi giày-đạp phần còn lại bằng chân của nó; và nó khác với tất cả các con quái thú đã đến trước nó, và nó có 10 cái sừng. ⁸Trong khi tôi ngẫm nghĩ về những cái sừng, kìa, một cái sừng khác, 1 cái sừng nhỏ, mọc lên giữa chúng, và 3 cái trong các sừng đầu tiên bị nhỏ ra bởi những cái rẽ trước mặt nó; và kìa, cái sừng này có những con mắt như những con mắt của một con người, và một cái miệng thốt ra các *lời* dao to búa lớn.

Đấng Thượng-Cổ trị-vì (7.9-7.12)

9“Tôi cứ nhìn xem
Cho đến khi các ngôi đã được dựng lên,
Và Đấng Thượng-cổ⁽¹⁾ đã ngồi vào chỗ ngồi của Ngài;
Y-phục Ngài trắng như tuyết,
Và tóc trên đầu Ngài như len thuần bạch.
Ngôi của Ngài là các ngọn lửa,
Các bánh xe của nó là lửa cháy bùng.
¹⁰Một sông lửa đang chảy
Và đi ra ngoài từ trước mặt Ngài;
Hàng ngàn tiếp nối hàng ngàn hầu-hạ Ngài,
Và trùng trùng điệp điệp đang đứng trước mặt Ngài;
Tòa-án đã ngồi,
Và các sách đã được mở ra.

¹¹“Lúc đó tôi cứ nhìn-xem vì các lời dao to búa lớn mà cái sừng đang nói; tôi cứ nhìn xem cho đến khi con thú ấy bị giết, xác của nó bị hủy-diệt và bị phó cho lửa cháy bùng.
¹²Còn các con thú khác, quyền thống-trị của chúng cũng bị lấy mất, nhưng chúng được cho phép sống thêm một thời-gian được định rồi.

Con Trai Loài Người được trình-diện (7.13-7.14)

13“Tôi cứ nhìn trong các sự hiện-thấy ban đêm,
Và kìa, với các mây trên trời
Ai giống như một Con Trai Loài Người đang đến,
Và Ngài đi lên đến cùng Đấng Thượng-cổ
Và được trình-diện trước mặt Đấng Thượng-cổ,

¹⁴Ngài được ban cho quyền bính,
Vinh-quang và một vương-quốc,
Đề tất cả các dân, các quốc-gia, và người thuộc mọi ngôn-ngữ
Có thể phụng-sự Ngài.
Quyền bính của Ngài là quyền bính đời đời
Là quyền sẽ chẳng qua đi;
Và vương-quốc của Ngài là một vương-quốc
Sẽ chẳng bị hủy-diệt.

Sự hiện-thấy được giải-thích (7.15-7.28)

15“Còn tôi, Đa-ni-ên, linh của tôi đau-buồn ở giữa cái bao của nó, và các sự hiện-thấy trong đầu tôi làm tôi hoảng-hốt. ¹⁶Tôi đến gần một trong những vị đang đứng chờ và bắt đầu hỏi người lễ thật về mọi sự này. Vì vậy người bảo tôi và cho tôi biết lời giải cho các sự ấy: ¹⁷Bốn con thú lớn này là 4 vị vua sẽ dấy lên từ trái đất. ¹⁸Nhưng các thánh-đồ của Đấng Chí Cao sẽ nhận lấy vương-quốc ấy và chiếm-hữu vương-quốc ấy mãi mãi, cho tất cả các đời sắp đến.’ ¹⁹Đoạn tôi muốn biết lễ thật về con thú thứ tư, là con khác hẳn tất cả những con thú khác, cực kỳ dễ-sợ, có răng bằng sắt và có móng bằng đồng, nó nuốt, nghiền-nát, và giày-đạp phần còn lại bằng chân của nó, ²⁰và về 10 cái sừng ở trên đầu của nó, và về cái khác đã mọc lên và 3 cái sừng rơi xuống trước mặt nó, nghĩa là, cái sừng có những con mắt và một cái miệng thốt ra các *lời* dao to búa lớn, và lớn về hình-dáng hơn các con thú khác. ²¹Tôi cứ nhìn xem, và cái sừng đó gây chiến với các thánh-đồ và áp-đảo họ ²²cho đến khi Đấng Thượng-cổ đến, và sự phán-xét được thông qua có lợi cho các thánh-đồ của Đấng Chí Cao, và thời-điểm đã đến khi các thánh-đồ chiếm-hữu

¹tức là ĐỨC CHÚA TRỜI

vuong-quốc ấy.

23“Người đã nói như vậy: ‘Con thú thứ tư sẽ là vương-quốc thứ tư trên trái đất, nó sẽ khác hẳn tất cả các vương-quốc khác, và nó sẽ nuốt toàn-thể trái đất, giày-đạp nó xuống, và nghiền-nát nó. 24Về phần 10 cái sừng, ra từ cái vương-quốc này, 10 vua sẽ đẩy lên; và một vua khác sẽ đẩy lên sau chúng, vua này sẽ khác với các vua trước và sẽ khuất-phục 3 vua. 25Và nó sẽ lên tiếng chống Đấng Chí Cao và làm hao-mòn các thánh-đồ của Đấng Chí Cao, và nó sẽ lập tâm thay-đổi các thời-kỳ và luật-pháp; và các thánh-đồ sẽ bị phó trong tay vua ấy trong một thời-kỳ, các thời-kỳ, và một nửa thời-kỳ. 26Nhưng tòa-án sẽ nhóm, và sự thống-trị của nó sẽ bị lấy mất, bị thủ tiêu và bị hủy-diệt mãi mãi. 27Lúc đó chủ quyền, lãnh địa, và sự vĩ-đại của các vương-quốc dưới toàn-thể tầng trời sẽ được ban cho dân của các thánh-đồ của Đấng Chí Cao; vương-quốc của Ngài sẽ là một vương-quốc đời đời, và tất cả lãnh địa đều sẽ phụng-sự và vâng lời Ngài.’ 28Ở điểm này, khải-thị chấm-dứt. Còn tôi, Đa-ni-ên, các ý-tưởng của tôi làm cho tôi hoang-hốt nhiều và mặt tôi trở nên tái đi, nhưng tôi giữ vấn-đề này trong tâm của tôi.”

Sự hiện-thấy về con chiên đực và con dê đực (8.1-8.8)

8¹Trong năm thứ ba của triều-đại vua Bên-xát-sa, một sự hiện-thấy xuất-hiện cùng tôi, Đa-ni-ên, tiếp theo sự hiện-thấy đã hiện ra cùng tôi lúc ban đầu. 2Và tôi nhìn xem trong sự hiện-thấy ấy, và xảy ra trong khi tôi đang nhìn xem, rằng tôi ở trong đồn Su-sơ trong tỉnh Ê-lam, và tôi nhìn xem trong sự hiện-thấy, và chính tôi ở cạnh Kênh-đào U-lai. 3Lúc đó, tôi ngược cái nhìn chăm-chăm của tôi lên, và kia, một con chiên đực có 2 cái sừng đang đứng ở phía trước kênh-đào ấy. Bấy giờ, 2 cái sừng ấy cao, nhưng một cái cao hơn cái kia, mà cái cao hơn mọc lên sau. 4Tôi thấy con chiên đực ấy húc về phía tây, về phía bắc, và về phía nam, và không có con thú nào có thể đứng trước mặt nó, cũng chẳng có ai để giải-cứu khỏi sức mạnh của nó; nhưng nó đã làm điều nó thích và đã tự tôn tự đại.

5Trong khi tôi đang quan-sát, thì kia, một con dê đực đang đến từ phương tây ở trên mặt của toàn trái đất mà không đụng mặt đất; con dê đực này có một sừng hiển nhiên ở giữa các con mắt của nó. 6Và nó tiến tới con chiên đực có 2 cái sừng, mà tôi đã thấy đứng ở phía trước con kênh-đào, rồi lao vào con chiên đực trong sức giận mãnh-liệt của nó. 7Tôi thấy nó đến bên cạnh con chiên đực, và nó nổi giận với con chiên đực; và nó húc con chiên đực và làm tan-vỡ 2 cái sừng của nó; con chiên đực không có sức nào để chống-cự nó. Thế là con dê đực ném mạnh nó xuống đất, đạp trên nó, và chẳng có một ai để giải-cứu con chiên đực khỏi sức mạnh của con dê đực. 8Lúc đó con dê đực tự tôn tự đại quá đỗi. Nhưng vừa khi nó mạnh-mẽ, thì cái sừng lớn bị gãy; và vào chỗ đó, mọc ra 4 cái sừng hiển nhiên hướng về 4 ngọn gió trên trời.

Cái sừng nhỏ (8.9-8.14)

9Rồi từ một trong bốn cái sừng đó mọc ra một cái sừng hơi nhỏ rồi lớn lên vô-cùng vĩ-đại hướng về phía nam, hướng về phía đông, và hướng về phía Đất Đẹp-đẽ. 10Và nó lớn lên đến cơ-binh trên trời và khiến một số cơ-binh và một số ngôi sao sa xuống trái đất, rồi nó đạp chúng xuống. 11Thậm-chí nó tự tôn lên bằng vị Chi-huy-trưởng

của cơ-binh; và nó dẹp bỏ lễ hiến-tế thường lệ khỏi Ngài, và chỗ có nơi thánh của Ngài bị quăng xuống. 12Vì tội lỗi, cơ-binh sẽ bị phó cho cái sừng đó cùng với lễ hiến-tế thường lệ; và nó sẽ ném lễ-thật xuống đất và thực-hiện ý-muốn của nó và thịnh vượng. 13Lúc ấy tôi nghe một đấng thánh nói, và một đấng thánh khác nói với đấng thánh đang nói đó: “Trong bao lâu sự hiện-thấy về lễ hiến-tế thường lệ sẽ áp-dụng, trong khi tội lỗi gây ra cảnh ghê-rợn, để cho phép cả chỗ thánh lẫn cơ-binh bị chà đạp vậy?” 14Và người nói với tôi: “Trong 2 ngàn 300 buổi chiều và buổi sáng; rồi chỗ thánh sẽ được tha bổng.”

Lời giải-thích về sự hiện-thấy (8.15-8.19)

15Rồi xảy ra khi tôi, Đa-ni-ên, đã thấy sự hiện-thấy ấy xong, tôi ráng tìm hiểu; và kia, đứng trước mặt tôi là một đấng như hình-dáng của một người. 16Và tôi nghe tiếng nói của một người từ giữa các bờ của sông U-lai, người ấy kêu và nói: “Gáp-ri-ên, hãy cho người này hiểu về sự hiện-thấy ấy.” 17Thế là người đó đến gần nơi tôi đang đứng, và khi người đến, tôi lấy làm hoang-sợ và ngã xuống trên mặt tôi; nhưng người nói cùng tôi: “Hỡi con trai loài người, hãy hiểu rằng sự hiện-thấy ấy liên quan đến thời-kỳ sau-rốt.” 18Bấy giờ, trong khi người đang nói với tôi, tôi chìm đắm trong một giấc ngủ mê mà mặt tôi sắp xuống đất; nhưng người chạm tôi và khiến tôi đứng thẳng lên. 19Và người nói: “Này, ta sắp cho người biết điều sẽ xảy ra vào thời cuối của sự phẫn-nộ, vì nó liên quan đến thời-kỳ đã được chi-định của sự cuối cùng.

Nhận-dạng con chiên đực (8.20)

20Con chiên đực mà người đã thấy với 2 cái sừng tượng trưng cho các vua Mê-đi và Phe-rơ-sơ.

Con dê đực (8.21-8.27)

21Và con dê đực lông-lá bồm-xòm tượng trưng cho vua Gờ-réc⁽¹⁾, và cái sừng lớn ở giữa các con mắt của nó là vua thứ nhất. 22Và cái sừng bị gãy và 4 cái sừng mọc trong chỗ của nó tượng trưng cho 4 vương-quốc sẽ đẩy lên từ quốc-gia của nó, mặc dầu không với quyền-năng của nó.

23“Và vào thời-kỳ sau của sự thống-trị của chúng,

Khi các kẻ vi-phạm đã chấm-dứt,

Một ông vua sẽ chỗi dậy

Dày mặt⁽²⁾ và rành nghề mãnh-khoé.

24Và quyền-năng của hắn sẽ mạnh-mẽ, nhưng không bởi quyền-năng riêng của hắn,

Và hắn sẽ tàn-phá đến một mức-độ phi-thường

Và thịnh vượng và thực-hiện ý-muốn của hắn;

Hắn sẽ diệt các kẻ mạnh-mẽ và dân của các thánh-đồ.

25Và nhờ mãnh-khoé của mình,

Hắn sẽ khiến lừa-dối thành-công bởi bàn tay của hắn;

Và hắn sẽ tự tôn tự đại trong tâm của hắn,

Và hắn sẽ diệt nhiều người trong khi họ ở yên-ôn.

Thậm-chí hắn sẽ đứng lên chống Hoàng-tử của các hoàng-tử,

Nhưng hắn sẽ bị bẻ gãy mà không cần yếu tố con người.

26Và sự hiện-thấy của các buổi chiều và các buổi sáng

Đã được nói đến là thật;

Nhưng hãy giữ bí-mật sự hiện-thấy ấy,

¹tức là Hy Lạp

²hay: hỗn-láo, kiêu ngạo

Vì nó thuộc về nhiều ngày *trong tương-lai*.”

27Đoạn tôi, Đa-ni-ên, bị một nhòai và trở bệnh trong mấy ngày. Rồi tôi chỗi dậy mà thi hành công việc của nhà vua; nhưng tôi lấy làm kinh-ngạc về sự hiện-thấy, và chẳng có ai làm cho tôi hiểu.

Lời cầu-nguyện của Đa-ni-ên cho dân của mình (9.1-9.19)

9¹Trong năm thứ nhất của Đa-ri-út con trai của A-suê-ru, thuộc dòng-dõi người Mê-đi, được làm vua trên vương-quốc dân Canh-đê—²trong năm thứ nhất của triều-đại người, tôi, Đa-ni-ên, quan-sát trong các sách số năm đã được *tiết lộ khi* lời của ĐỨC GIA-VÊ đến với tiên-tri Giê-rê-mi, để cho các sự tàn-phá Giê-ru-sa-lem hoàn-tất là 70 năm. ³Vì vậy tôi đặt mặt tôi hướng lên Chúa ĐỨC CHÚA TRỜI để tìm-câu Ngài bằng sự cầu-nguyện và nài-xin, với kiêng-ăn, mặc vải gai, và *đội* tro. ⁴Và tôi cầu-nguyện cùng GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI của tôi, xưng tôi, và nói: “Ôi! Chúa ôi, ĐỨC CHÚA TRỜI vĩ đại và đáng khiếp-sợ, là Đấng giữ giao-ước và sự ân-cần thương-yêu của Ngài cho những kẻ yêu-thương Ngài và giữ các điều-răn của Ngài, ⁵chúng con đã phạm tội, đã làm điều độc-ác, đã hành-động một cách độc-ác, và đã phản loạn, ngay cả xoay-bỏ các điều-răn và các mạng-lệnh của Chúa. ⁶Hơn nữa, chúng con đã không nghe lời các đấng tiên-tri tôi-tớ của Chúa, những vị đã nói nhân danh Chúa cùng các vua của chúng con, các ông hoàng chúng con, và tất cả dân-chúng trong xứ. ⁷Sự công-chính thuộc về Chúa, Chúa ôi, nhưng sự xấu-hổ mặt-mũi thuộc về chúng con, như ngày nay—thuộc về các người của Giu-đa, cư-dân Giê-ru-sa-lem, và tất cả Y-sơ-ra-ên, những kẻ ở gần và những kẻ ở xa trong tất cả các xứ mà Chúa đã đuổi họ đến, vì các việc làm bất trung của họ mà họ đã làm chống Chúa. ⁸Sự xấu-hổ mặt-mũi thuộc về chúng con, ĐỨC GIA-VÊ ôi, thuộc về các vị vua chúng con, các ông hoàng chúng con, và tổ-phụ chúng con, vì chúng con đã phạm tội chống Chúa. ⁹Thuộc về Chúa ĐỨC CHÚA TRỜI của chúng con là lòng thương-xót và sự tha-thứ, vì chúng con đã dấy loạn chống Ngài; ¹⁰chúng con cũng đã chẳng tuân theo tiếng của GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI của chúng con, để bước đi theo các lời dạy của Ngài mà Ngài đã để trước mặt chúng con qua các tiên-tri tôi-tớ của Ngài. ¹¹Quả thật, toàn thể Y-sơ-ra-ên đã vi-phạm luật-pháp của Chúa và đã xoay đi, không vâng-phục tiếng của Chúa; vì vậy sự rua-sả đã đổ ra trên chúng con, cùng với lời thề được viết trong luật-pháp của Môi-se tôi-tớ của ĐỨC CHÚA TRỜI, vì chúng con đã phạm tội cùng Ngài. ¹²Như thế Ngài đã chứng-thực các lời của Ngài mà Ngài đã phán chống chúng con, chống các nhà cai-trị của chúng con là những người đã cai-trị chúng con, để giáng trên chúng con tai-họa lớn; vì dưới toàn-thể tầng trời, chẳng có *một cái gì* đã được gây ra như điều đã được gây ra cho Giê-ru-sa-lem. ¹³Như đã được viết trong sách luật-pháp của Môi-se, mọi tai-họa này đã đến trên chúng con; vậy mà chúng con đã chẳng tìm-kiếm ân-huệ của GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI chúng con bằng cách xoay bỏ điều độc-ác của chúng con và bằng cách chú-ý vào lẽ-thật của Chúa. ¹⁴Vì vậy, ĐỨC GIA-VÊ đã dòn tai-họa lại và đã giáng nó trên chúng con; vì GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI chúng con công-chính trong mọi việc của Ngài mà Ngài đã làm, nhưng chúng con đã chẳng vâng theo tiếng của Ngài. ¹⁵Và bây giờ, ôi Chúa ĐỨC CHÚA TRỜI của chúng con, là Đấng đã đem dân Chúa ra khỏi xứ Ê-díp-tô với một

bàn tay mạnh-mẽ và đã làm thành một danh cho chính Chúa, như ngày nay—chúng con đã phạm tội, chúng con đã độc-ác. ¹⁶Chúa ôi, theo mọi sự công-chính của Chúa, bây giờ xin cơn giận của Chúa và cơn thịnh-nộ của Chúa xoay đi khỏi thành Giê-ru-sa-lem của Chúa, núi thánh của Chúa; vì tội-lỗi của chúng con và các điều độc-ác của tổ-phụ của chúng con, Giê-ru-sa-lem và dân của Chúa *đã trở thành* một điều si-nhục đối với tất cả những kẻ chung-quanh chúng con. ¹⁷Vì vậy, bây giờ, ĐỨC CHÚA TRỜI của chúng con, xin nghe lời cầu-nguyện của tôi-tớ này của Chúa và các lời cầu xin của nó, và vì cố Chúa, Chúa ôi, xin mặt Chúa soi sáng trên nơi thánh tan-hoang của Chúa. ¹⁸ĐỨC CHÚA TRỜI của con ôi, xin nghiêng tai của Chúa và nghe! Xin mở các mắt của Chúa và nhìn các sự tan-hoang của chúng con và cái thành được gọi bởi danh của Chúa; vì chúng con chẳng trình các lời cầu xin của chúng con trước mặt Chúa vì các sự công-chính của chúng con, nhưng vì lòng thương-xót cả-thể của Chúa. ¹⁹Chúa ôi, xin nghe! Chúa ôi, xin tha-thứ! Chúa ôi, xin lắng nghe và hành động! Vì cố riêng của Chúa, ĐỨC CHÚA TRỜI của con ôi, xin đừng trì-hoãn, bởi vì thành của Chúa và dân của Chúa đều được gọi bởi danh của Chúa.”

Gáp-ri-ên đem cho câu trả lời (9.20-9.23)

20Bây giờ, trong khi tôi đang nói và cầu-nguyện, và xưng tội của tôi và tội của dân Y-sơ-ra-ên của tôi, và đang trình lời cầu xin trước mặt GIA-VÊ ĐỨC CHÚA TRỜI tôi nhân danh núi thánh của ĐỨC CHÚA TRỜI tôi, ²¹trong khi tôi còn đang nói lời cầu-nguyện, thì người đàn-ông Gáp-ri-ên mà tôi đã từng thấy trong sự hiện-thấy trước đây, đến cùng tôi trong khi tôi một nhòai vào khoảng lúc đang hiển buổi chiều. ²²Và ông ấy cho *tôi* sự dạy-dỗ và nói với tôi rằng: “Hỡi Đa-ni-ên, nay ta đã tới để cho ngươi sự sáng-suốt với sự hiểu-biết. ²³Lúc bắt đầu các lời cầu xin của ngươi, thì lời đã đi ra, và ta đã đến để nói cho *ngươi*, vì ngươi rất được quý-trọng; vì vậy, hãy luru-ý đến thông-điệp ấy và hãy hiểu được sự hiện-thấy ấy.

Bảy-mươi tuần-lẽ và Đấng Mê-xi-a (9.24-9.27)

24“Bảy-mươi tuần-lẽ đã được hạ lệnh cho dân của ngươi và thành thánh của ngươi, để chấm-dứt sự vi-phạm, để kết-thúc tội-lỗi, để chuộc tội lỗi, để đem vào sự công-chính đời đời, để đóng ấn sự hiện-thấy và đấng tiên-tri, và để xức-dầu *chỗ* chỉ thánh. ²⁵Vì vậy, ngươi phải biết và nhận rõ *rằng* từ khi lời để phục-hồi và tái thiết Giê-ru-sa-lem được truyền ra cho đến Đấng Chụ-xức-dầu vị Hoàng-tử sẽ là 7 tuần-lẽ và 62 tuần-lẽ; nó sẽ được xây lại với quảng-trường và hào, ngay cả trong các thời-kỳ đau-khổ. ²⁶Đoạn, sau 62 tuần-lẽ Đấng Chụ-xức-dầu sẽ bị cắt đứt và sẽ không có gì hết, và đám dân của ông hoàng là kẻ sắp đến, sẽ hủy-diệt thành ấy và nơi thánh ấy. Và sự cuối-cùng của nó *sẽ đến* với một cơn lụt; tới lúc cuối-cùng sẽ có cả chiến-tranh; các sự tan-hoang được định rồi. ²⁷Và kẻ ấy sẽ lập một giao-ước vững bền với nhiều người trong một tuần-lẽ, nhưng vào giữa tuần-lẽ đó hắn sẽ chấm-dứt tế vật và cửa-lẽ thóc lúa; và trên cánh của sự ghê-tởm, kẻ làm tan-hoang *sẽ đến*, cả cho đến khi một sự tiêu diệt hoàn-toàn, là điều đã được hạ lệnh, bị đổ ra trên kẻ làm tan-hoang ấy.”

Đa-ni-ên bị kinh-khủng bởi một sự hiện-thấy (10.1-10.9)

10¹Trong năm thứ ba của vua Si-ru của Phe-rơ-sơ, một lời được tiết-lộ cho Đa-ni-ên, có tên là Bê-nơ-xát-sa; và lời đó là thật và về một cuộc xung-đột lớn, nhưng người đã hiểu lời đó và đã hiểu được sự hiện-thấy. ²Trong các ngày đó, tôi, Đa-ni-ên, đang khốc lóc trong trọn 3 tuần-lễ. ³Tôi đã không ăn bất cứ một món ngon nào, thịt và rượu nho cũng đã chẳng vào miệng tôi, tôi cũng đã chẳng dùng dầu xức nào, cho đến khi trọn 3 tuần-lễ ấy đã hết. ⁴Và vào ngày hai-mươi-bốn của tháng giêng, trong khi tôi ở bên bờ của con sông lớn ấy, đó là sông Hi-đê-ke, ⁵tôi ngược mắt của tôi lên mà nhìn, và kìa, có một người mặc vải lanh, có một dây nịt bằng vàng ròng U-pha trên thắt lưng. ⁶Thân thể người cũng như bích-ngọc, mặt người trông như tia chớp, các mắt của người giống như đuốc đang cháy, những cánh tay và các bàn chân của người như ánh lấp lánh của đồng thiếc đánh bóng, và tiếng nói của người như tiếng náo động. ⁷Bấy giờ, một mình tôi, Đa-ni-ên, đã thấy sự hiện-thấy, trong khi các người ở cùng với tôi đã chẳng thấy sự hiện-thấy ấy; tuy nhiên, một sự khủng khiếp giáng trên họ, và họ chạy trốn. ⁸Vì vậy tôi bị bỏ lại một mình và thấy sự hiện-thấy lớn-lao này; nhưng tôi không còn sức-lực nào, vì màu da tự-nhiên của tôi đã biến thành xanh-xao chết-chóc, và tôi không cầm được sức-lực nào. ⁹Nhưng tôi nghe tiếng nói của người; và vừa khi tôi đã nghe tiếng nói của người xong, tôi chìm vào một giấc ngủ mê trên mặt của tôi, mặt tôi úp xuống đất.

Đa-ni-ên được an-ủi (10.10-10.21)

10Lúc đó kìa, có một bàn tay đụng tôi và khiến đầu-gối của tôi và các lòng bàn tay của tôi run-rẩy. ¹¹Người nói với tôi: “Hỡi Đa-ni-ên, kẻ được kính-trọng rất nhiều, hãy hiểu các lời mà ta sắp báo người và đứng thẳng lên đi, vì ta nay đã được sai đến cùng người.” Và khi người nói lời này cùng tôi, tôi đứng lên run-rẩy. ¹²Đoạn người nói với tôi: “Đừng sợ, hỡi Đa-ni-ên, vì từ ngày đầu mà người đã để tâm người để hiểu-biết sự này và để hạ mình trước mặt Đức Chúa TRỜI của người, thì các lời của người đã được nghe rồi, và ta đã đến để đáp ứng các lời của người. ¹³Nhưng ông hoàng⁽¹⁾ của vương-quốc Phe-rơ-sơ đã đang chống-cự ta trong 21 ngày; rồi này, Mi-ca-ên, một trong các ông hoàng trưởng, đã đến giúp ta, vì ta đã bị để lại ở đó với các vị vua của Phe-rơ-sơ. ¹⁴Nay ta đã đến để cho người một sự hiểu-biết về việc sẽ xảy đến cho dân người vào sự cuối cùng của các ngày, vì sự hiện-thấy về các ngày ấy hãy còn trong tương-lai.” ¹⁵Và khi người đã nói với tôi theo các lời này, tôi để mặt tôi hướng về mặt đất và không nói được lời nào. ¹⁶Và kìa, khi cái gì giống như các con trai loài người đang đụng các môi của tôi, thì tôi mở được miệng của tôi mà lên tiếng, và nói với người đang đứng trước mặt tôi: “Hỡi chúa của tôi, kết quả của sự hiện-thấy là các nỗi đau đớn đã đến trên tôi, và tôi đã không còn được sức-lực nào. ¹⁷Vì làm thế nào một tôi-tớ thể này của chúa của tôi lại có thể nói với một đấng như chúa của tôi thể này? Về phần tôi, ngay bây giờ không còn sức-lực nào trong tôi, cũng không có một hơi-thở nào đã còn lại trong tôi.”

¹Trong chương này “ông hoàng” ám-chỉ qui-sứ hay thiên-sứ

18Rồi đáng nầy với hình-dáng loài người đụng tôi một lần nữa và tăng thêm sức-lực cho tôi. ¹⁹Và người nói: “Hỡi kẻ được kính-trọng rất nhiều, đừng sợ. Bình-an cho người; hãy lấy can-đảm và được can-đảm!” Bấy giờ, vừa khi người đã nói với tôi, tôi đã nhận được sức-lực và nói: “Xin chúa của tôi nói, vì chúa đã thêm sức-lực cho tôi.” ²⁰Rồi người nói: “Người có biết tại sao ta đã đến cùng người chẳng? Nhưng bây giờ, ta sẽ trở về để đánh lại ông hoàng của Phe-rơ-sơ; ta đang tiến tới như vậy, và kìa, ông hoàng của Gờ-réc⁽²⁾ sắp đến. ²¹Tuy nhiên, ta sẽ nói cho người biết điều được khắc trong bảng viết về lẽ-thật. Tuy nhiên, không có ai cùng đứng vững với ta chống các lực-lượng này trừ Mi-ca-ên ông hoàng của các người.

Các xung-đột sắp tới (11.1-11.45)

11¹Và trong năm đầu của Đa-ri-út người Mê-đi, việc tôi cáng đáng là một sự khuyên-khích và một sự bảo-vệ cho người. ²Và bây giờ tôi sẽ nói cho người biết lẽ-thật. Nay, có 3 vua nữa sắp nổi lên tại Phe-rơ-sơ. Đoạn một vua thứ tư sẽ được nhiều của-cải hơn tất cả chúng; vừa khi vua ấy trở nên mạnh nhờ của-cải của hân, thì hân sẽ khơi-dậy toàn-thể đế-quốc chống lại vương-quốc Gờ-réc. ³Và một vua hùng mạnh sẽ nổi lên, và hân sẽ cai-trị với quyền lớn và thích gì thì làm đó. ⁴Nhưng vừa khi hân đẩy lên, thì vương-quốc của hân bị vỡ và bị chia ra từng mảnh theo 4 con gió của bầu trời, nhưng không cho con cháu của hân, cũng không theo uy quyền của hân mà hân đã vận dụng; vì quyền bính của hân sẽ bị bứng đi và bị giao cho những kẻ khác ngoài chúng⁽³⁾.

5“Đoạn vì vua phương Nam sẽ mạnh lên, cùng với một trong các ông hoàng của hân, là người sẽ trở lên trên hân và đạt được quyền thống-trị; lãnh thổ của hân sẽ lớn. ⁶Và sau vài năm, chúng sẽ kết đồng-minh, và con gái của vua phương Nam sẽ đến cùng vua phương Bắc để thực-hiện một hiệp ước hòa-bình. Nhưng á sẽ không giữ được sức mạnh của cánh tay của á⁽⁴⁾, hân cũng sẽ chẳng còn với cánh tay của hân, nhưng á sẽ bị nộp, cùng với những kẻ đã đưa á vào, và cha của á, cùng kẻ đã ủng-hộ á trong các lúc đó. ⁷Nhưng một con cháu trong dòng-dõi của á sẽ chối dậy trong chỗ của hân, rồi hân sẽ đến chống lại quân-đội của chúng và tiến vào đồn-lũy của vua phương Bắc, và hân sẽ xử lý chúng và phá-trương sức mạnh. ⁸Và các thân của chúng với các hình-ảnh bằng kim-loại và các bình chứa quý báu bằng bạc và vàng, hân sẽ lấy đem đến Ê-díp-tô⁽⁵⁾, còn hân, hân sẽ kèm việc tấn-công vua phương Bắc trong vài năm. ⁹Rồi, vua thứ hai sẽ tiến vào lãnh địa của vua phương Nam, nhưng sẽ trở về xứ của hân.

10“Và các con trai của hân sẽ huy-động và tập-hợp một đám đông các lực-lượng lớn; và một đứ trong bọn sẽ cứ đến, tràn ngập, và đi qua, để nó lại có thể gây chiến với đồn-lũy của vua phương Nam. ¹¹Và vua phương Nam sẽ bị chọc điên lên và tiến tới đánh nhau với vua phương Bắc. Rồi vì vua phương Bắc sẽ đẩy lên đám đông lớn, nhưng đám đông đó sẽ bị phó vào tay vua phương Nam. ¹²Khi đám đông đó bị đem đi, tâm của hân sẽ được nâng lên, và hân sẽ khiến cho hân vạn ngã gục; tuy nhiên hân

²nước Hy Lạp (Greece)

³tức là: con cháu

⁴tức là: không giữ được quyền lực...

⁵tức là: Ai Cập

cũng sẽ không thắng thế. ¹³Vì vua phương Bắc sẽ lại đẩy lên một đám đông lớn hơn đám đông trước, và sau khoảng vài năm hấn sẽ tiến tới với một quân-đội lớn và nhiều trang-thiết-bị.

14“Bây giờ trong các lúc đó nhiều *kẻ* sẽ nổi lên chống vua phương Nam; những *kẻ* hung-dữ ở trong dân người cũng sẽ tự nâng mình lên cốt để làm ứng-nghiệm sự hiện-thấy đó, nhưng chúng sẽ ngã gục. ¹⁵Sau đó, vua phương Bắc sẽ đến, đập ụ bao-vây, và chiếm lấy một thành có công-sự vững-chắc, và các lực-lượng của phương Nam sẽ không đứng vững, ngay cả những lính tinh-nhuệ của chúng cũng không, vì sẽ không có sức nào để chống lại. ¹⁶Nhưng *kẻ* đến đánh nó sẽ thích gì thì làm đó, và sẽ không có ai chống-cự hấn; hấn cũng sẽ ở lại trong Đất Đẹp-đẽ, với sự phá-hủy trong tay hấn. ¹⁷Và hấn nhất quyết đến với sự mạnh của toàn vương-quốc hấn, và đem theo một đề nghị hòa bình mà hấn sẽ làm hiệu nghiệm; hấn cũng sẽ cho nó đưa con gái của các bà để làm lật đổ nó. Nhưng á sẽ không bình-vực hay theo phe hấn. ¹⁸Rồi hấn sẽ quay mặt hấn về các vùng duyên hải và chiếm nhiều *noi*. Nhưng có một vị chỉ-huy-trưởng sẽ kết thúc sự khinh-miệt của hấn chống lại mình; hơn thế nữa, ông ta sẽ trả đũa hấn vì sự khinh-miệt của hấn. ¹⁹Thế là hấn sẽ quay mặt hấn hướng về các đôn-lũy của xứ của hấn, nhưng hấn sẽ vấp, ngã, và chẳng ai thấy nữa.

20“Rồi, trong vị trí của hấn, một người sẽ chỗi dậy, là *kẻ* sẽ phá một *kẻ* áp-bức qua hào quang của vương-quốc *hấn*; nhưng trong vài ngày người ấy sẽ bị đập tan, dù không trong con giận cũng chẳng trong chiến-trận. ²¹Và, trong vị trí của người ấy, một *kẻ* đáng tôn sẽ chỗi dậy, mà vinh-dự của ngôi vua đã chẳng được trao trên *kẻ* đó, nhưng hấn sẽ đến trong thời yên-ôn và chiếm lấy vương-quốc bằng mảnh-khoé. ²²Và các lực-lượng biển người sẽ bị càn quét trước mặt hấn và tan tành, và ông chủ của giao-ước cũng vậy. ²³Và sau khi một đồng-minh được lập với hấn, hấn sẽ dùng dối-trá, hấn sẽ tiến lên và đạt sức mạnh với một đám dân nhỏ. ²⁴Trong một thời yên-ôn, hấn sẽ vào *các phân* giàu nhất của vương-quốc ấy, và hấn sẽ đạt được điều mà *tổ-phụ* của hấn đã chẳng bao giờ đạt được, *tổ-tiên* của hấn cũng không; hấn sẽ chia của cướp-bóc, của ăn-cấp, và của-cải giữa vòng chúng, và hấn sẽ chế ra các âm-muru của hấn chống các đôn-lũy, nhưng *chỉ* trong một thì. ²⁵Và hấn sẽ khuấy động sức và tâm của hấn chống vua phương Nam với một quân-đội lớn; vì vậy vua phương Nam sẽ huy-động một quân-đội cực kỳ lớn và hùng mạnh cho chiến-tranh; nhưng hấn sẽ không chống-cự được, vì có các âm-muru sẽ được chế ra chống hấn. ²⁶Và những *kẻ* ăn đồ ăn ngon của hấn sẽ diệt hấn, và quân-đội của hấn sẽ bị quét sạch, và nhiều *người* sẽ gục chết. ²⁷Còn cả 2 vua ấy, tâm họ sẽ đặt vào sự độc-ác, và chúng sẽ nói láo *với nhau* tại cùng một bàn ăn; nhưng chúng sẽ không thành-công, vì sự cuối-cùng vẫn còn *phải đến* vào thời đã định. ²⁸Rồi hấn sẽ trở về đất của hấn với nhiều của-cải; nhưng tâm hấn sẽ chống giao-ước thánh, và hấn sẽ ra tay và trở về xứ hấn.

29“Vào thời đã định, hấn sẽ trở lại và vào phương Nam, nhưng kết quả của lần cuối-cùng này sẽ không như lần trước. ³⁰Vì các tàu ở Kít-tim sẽ đến chống hấn; vì vậy, hấn sẽ nản lòng, và sẽ trở về và giận điên lên với giao-ước thánh và ra tay; vì vậy, hấn sẽ trở lại và coi trọng những *kẻ*

bỏ rơi giao-ước thánh. ³¹Và các lực-lượng từ hấn sẽ chỗi dậy, làm ô-uế đôn-lũy nơi thánh, và dẹp bỏ lễ hiến-tế thường kỳ. Và chúng sẽ dựng lên vật ghê-tởm, là vật làm điều-tàn. ³²Và bằng nịnh-hót, hấn sẽ làm bại hoại những *kẻ* hành-động độc-ác đối với giao-ước ấy, nhưng số người biết Đức Chúa TRỜI của họ sẽ dương oai và ra tay. ³³Và những *kẻ* có sự sáng-suốt ở giữa vòng dân-chúng sẽ ban sự hiểu-biết cho nhiều người; nhưng họ sẽ ngã bởi gươm, bởi lửa, bị bắt tù, và bởi cướp-bóc, trong *nhiều* ngày. ³⁴Bây giờ, khi họ ngã, họ sẽ được giúp-đỡ một chút, và nhiều *người* sẽ liên kết với họ trong sự đạo-đức-giá. ³⁵Và có người trong những *kẻ* sáng-suốt sẽ ngã, cốt để tinh-luyện, thanh-lọc, và làm cho họ trắng, cho đến thời cuối; vì nó vẫn còn *phải đến* vào thời đã định.

36“Lúc đó vua ấy sẽ thích gì thì làm đó, và hấn sẽ nâng mình lên và tự tôn tự đại hơn mọi thần, và sẽ nói các điều phi-thường chống Đức Chúa TRỜI của các thần; và hấn sẽ thành-tự cho đến khi sự phẫn-nộ được chấm-dứt, vì mọi điều đã có sắc-lệnh thì sẽ được làm xong. ³⁷Và hấn sẽ không biểu lộ sự kính-trọng nào đối với các thần của *tổ-phụ* của hấn hoặc thêm muôn đàn-bà, hấn cũng sẽ không tỏ ra kính-trọng một thần nào *khác*; vì hấn sẽ tự cao tự đại hơn tất cả. ³⁸Nhưng để thay thế, hấn sẽ tôn-vinh một thần của các đôn-lũy, một thần mà *tổ-phụ* của hấn đã chẳng biết; hấn sẽ tôn-vinh *thần đó* với vàng, bạc, đá đất-giá, và châu-báu. ³⁹Và hấn sẽ ra tay chống cái đôn-lũy vững-bền nhất trong các đôn-lũy với *sự giúp-đỡ* của một thần lạ; hấn sẽ ban vinh-dự lớn cho những *kẻ* thừa-nhận *hấn* và hấn sẽ cho chúng cai-trị nhiều *người*, và sẽ chia đất ra thành từng phần để bán.

40“Và vào thời cuối, vua phương Nam sẽ đụng độ với hấn, và vua phương Bắc sẽ ở ạt chống hấn bằng chiến-xa, kỵ-binh, và nhiều tàu; và hấn sẽ vào các quốc gia, tràn-ngập và đi xuyên qua. ⁴¹Hấn cũng sẽ đi vào Đất Đẹp-đẽ, và nhiều *quốc gia* sẽ sụp-đổ; nhưng chúng sẽ được giải-cứu khỏi tay hấn: Ê-dôm, Mô-áp, và *kẻ* đứng đầu trong những con trai của Am-môn. ⁴²Đoạn hấn sẽ đuổi tay của hấn ra chống các quốc gia *khác*, và xứ Ê-díp-tô sẽ chẳng thoát khỏi. ⁴³Nhưng hấn sẽ kiểm-soát được các kho-tàng ẩn có vàng, bạc, và tất cả đồ quý báu của Ê-díp-tô; các người Li-by và các người Ê-thi-ô-bi sẽ theo chân hấn. ⁴⁴Nhưng các tin-dồn từ phương Đông và từ phương Bắc sẽ làm cho hấn bối-rối, và hấn sẽ tiến tới với con thịnh-nộ lớn để hủy-diệt và tiêu-diệt nhiều *người*. ⁴⁵Và hấn sẽ dựng các lều tạm hoàng-gia cho hấn ở giữa các biển và Núi Thánh đẹp-đẽ; tuy nhiên, hấn sẽ đến sự cuối-cùng của hấn và không có ai giúp-đỡ hấn.

Thời-kỳ cuối-cùng (12.1-12.13)

12¹“Bây giờ, lúc đó, Mi-ca-ên, ông hoàng lớn, là *kẻ* đứng *gìn-giữ* các con trai của dân người, sẽ chỗi dậy. Và sẽ có một thời-kỳ đau-khổ như đã chẳng bao giờ xảy ra từ khi có một quốc-gia cho đến lúc đó; và vào lúc đó, dân người—mọi *kẻ* được viết trong sách ấy, sẽ được giải-cứu. ²Và nhiều *người* trong những *kẻ* ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, những *kẻ* này đến sự sống đời đời, nhưng những *kẻ* khác đến sự si-nhục và sự đáng ghét đời đời. ³Và những *kẻ* có sự sáng-suốt sẽ rọi rực-rỡ như sự chói-lọi của khoảng rộng của tầng trời, và những *kẻ* dẫn nhiều *người* đến sự công-chính, như các ngôi sao đời đời

vô-cùng. ⁴Nhưng, về phần ngươi, hỡi Đa-ni-ên, hãy giấu-kín các lời này và hãy niêm-phong quyển sách này cho đến thời cuối; nhiều kẻ sẽ đi lui đi tới, và kiến-thức sẽ gia-tăng thêm.”

⁵Rồi tôi, Đa-ni-ên, nhìn và kìa, hai người khác đang đứng, một người ở bờ bên này của con sông, còn người kia ở bờ kia của con sông. ⁶Và một người nói với người mặc vải lanh, là người đang ở bên trên nước của con sông: “ Bao lâu sẽ đến sự cuối-cùng của những sự kỳ-diệu này?” ⁷Và tôi nghe người mặc vải lanh, là người đang ở bên trên nước của con sông, trong khi người nâng tay mặt của người và tay trái của người hướng về tầng trời, và thề bởi Ngài là Đấng sống mãi mãi rằng sẽ là một thời-kỳ, các thời-kỳ, và một nửa; và vừa khi chúng đập vỡ quyền-năng của dân thánh xong, thì tất cả những *biến-cố* này cũng được làm xong. ⁸Còn tôi, tôi đã nghe mà không thể hiểu; vì vậy, tôi nói: “Thưa chúa của tôi, kết-quả của những *biến-cố* này sẽ là gì?” ⁹Và người nói: “Hãy đi, Đa-ni-ên, vì các lời này được giấu-kín và được niêm-phong cho đến thời cuối. ¹⁰Nhiều người sẽ bị thanh-lọc, được làm trắng và được tinh-luyện; nhưng kẻ độc-ác sẽ hành-động một cách ác-độc, và không có kẻ nào trong các kẻ độc-ác sẽ hiểu, nhưng những kẻ sáng-suốt sẽ hiểu. ¹¹Và từ lúc lễ hiến-tế thường-kỳ bị hủy-bỏ, và sự ghê-tởm dễ sợ làm tan-hoang được lập nên, sẽ là 1 ngàn 2 trăm 90 mươi ngày. ¹²Phước thay cho kẻ cứ trông-đợi và đạt đến 1 ngàn 3 trăm 35 ngày! ¹³Nhưng còn ngươi, hãy đi đến cuối-cùng; rồi ngươi sẽ vào trong sự nghỉ-ngơi và sẽ lại chỗi dậy để được phân chia của ngươi ở lúc cuối của những ngày.”